

Matematisk analys mve045

Oscar Palm

March 2022

Contents

1	Mängder och delmängder	3
2	Intervall	5
3	Komplexa tal	8
4	Funktioner	9
4.1	Vad är en funktion?	9
4.2	Kompositioner	9
4.3	Polynom och rationella funktioner	9
4.3.1	Polynomdivision	10
4.3.2	Algebraens fundamentsats	10
5	Transcendenta funktioner	11
5.1	Inversa funktioner	11
5.2	Exponentialfunktionen	11
5.3	Inversa trigonometriska funktioner	13
5.3.1	Hyperboliska funktionerna	15
6	Trigonometri	16
6.1	Grundläggande trigonometri	16
7	Talföljder	17
7.1	Begrepp	17
7.1.1	Konvergens	17
8	Gränsvärden	19
8.1	Definition gränsvärde	19
9	Kontinuitet	20
9.1	Intro	20
9.2	Definition kontinuerlig funktion	20
9.3	Repetition föregående föreläsningar	24
9.4	Grundläggande egenskaper	24
10	Derivator	26
10.1	Vad är derivata?	26
10.2	Räkneregler	28
10.3	Derivatan av trigonometriska funktioner	29
10.4	Repetition derivata	31
10.5	Högre ordningens derivator	32
10.6	Implicit derivering	34
11	Primitiva funktioner	35
11.1	Indefinita integralen	35
11.1.1	Definition	35
11.2	l'Hôpitals regler	35
11.2.1	l'Hôpitals första regel	36
11.2.2	l'Hôpitals andra regel	36
11.3	Standardgränsvärden	36

12 Numerisk ekvationslösning	39
12.1 Definition	39
12.2 Fixpunktsiteration	39
12.3 Newtons metod	39
13 Extremvärden	40
13.1 Definition	40
13.1.1 Definition globalt extremvärde	40
13.1.2 Definition lokalt extremvärde	40
14 Taylorpolynom fortsättning	41
14.1 Räkneregler för O	41
14.2 l'Hôpitals regel och Taylorpolynom	41
14.2.1 Tes	41
14.2.2 Varför?	41
15 Integraler	44
15.1 Summationsnotation	44
15.1.1 Viktiga standardsummor	44
15.2 Approximera area	44
15.3 Definitiv integraler	45
15.3.1 Definition definit integral	46
15.4 Egenskaper för definita integraler	46
15.5 Analysens huvudsats	47
16 Variabelsubstitution och Partiell integration	49
16.1 Variabelsubstitution	49
16.2 Partiell integration	50

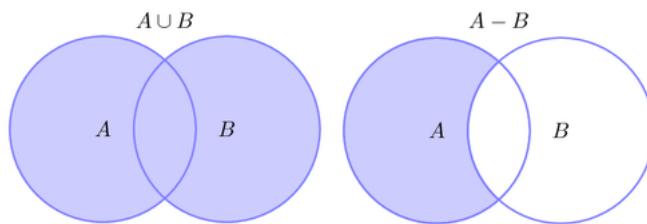
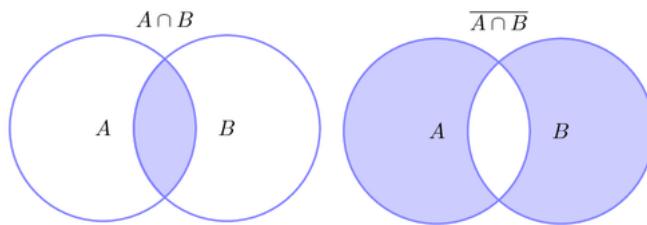
Mängder och delmängder

Mängder och delmängder är ett fundamentalt område inom matematik, alltså är det väldigt viktigt att kunna detta!

En mängd är en samling väldefinierade objekt. Dessa objekt brukar kallas för element.

En mängd A bestående av elementen a_1, a_2, \dots, a_n skrivs som $A = [a_1, a_2, \dots, a_n]$. Om A och B är två olika mängder så betecknar $A \cup B$ alla element som tillhör A eller B . $A \cap B$ alla element som tillhör A och B . Konstruktionen $A \cup B$ kallas för unionen av A och B och $A \cap B$ kallas för snittet.

Ett vanligt sätt att visualisera mängder är att genom så kallade venndiagram:

Ett par saker till

- $\emptyset = \{\}$, den tomma mängden
- A^c alla element som inte finns i A (kallas komplementet)
-

Talmängder är mängder vars element är tal. Några viktiga talmängder som är grundläggande i matematik är:

- $\mathbb{N} = \{0, 1, 2, 3, \dots\}$ de naturliga talen
- $\mathbb{Z} = \{\dots, -2-, -1, 0, 1, 2, \dots\}$ heltalen
- $\mathbb{Q} = \{\text{Alla talen på formen } \frac{p}{q}\},$ där $p, q \in \mathbb{Z}, q \neq 0$
- $\mathbb{R} = \{\text{Alla decimaltal}\}$ de reella talen
- $\mathbb{C} = \{\text{alla tal } a + ib\},$ de komplexa talen

Inom matematisk analys är mängderna \mathbb{R} och \mathbb{C} speciellt i fokus.

Intervall

Ett intervall är en delmängd av \mathbb{R} som innehåller minst två tal och alla tal mellan två av sina element.
Mer konkret:

Figure 2.1: $\{x \in \mathbb{R} : a < x < b\}$ skrivs (a, b)

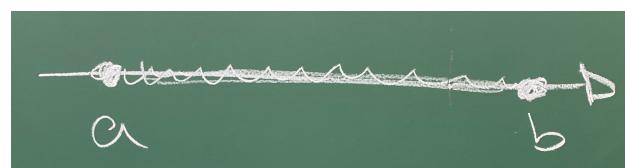

Figure 2.2: $\{x \in \mathbb{R} : a \leq x \leq b\}$ skrivs $[a,]$

Figure 2.3: $\{x \in \mathbb{R} : a \leq x < b\}$ skrivs $[a,)$

Ex Lös olikheten $\frac{x}{2} \geq 1 + \frac{4}{x}$ och uttryck svaret som ett intervall eller en union av flera intervall.

Lösning Måste försöka skriva om olikheten till faktorisering form!

$$\frac{x}{2} \geq 1 + \frac{4}{x} \Leftrightarrow \frac{4+x}{x} \Leftrightarrow \frac{x}{2} - \frac{4+x}{x} \geq 0 \Leftrightarrow \frac{x^2 - 2x - 8}{2x} \geq 0$$

Hitta nollställena till $x^2 - 2x - 8$ genom kvadratkomplettering!

$$x^2 - 2x - 8 = 0 \Leftrightarrow x^2 - 2 \cdot 1 \cdot x + 1 - 1 - 8 = 0 \Leftrightarrow (x-1)^2 - 9 = 0 \Leftrightarrow x = 1 \pm \sqrt{9} = 1 \pm 3 \Leftrightarrow x = 4 \text{ eller } x = -2$$

Kan nu skriva om $\frac{x^2 - 2x - 8}{2x} \geq 0$ som $\frac{(x-4)(x+2)}{2x} \geq 0$. Härifrån kan man använda metoden med teckenstudium:

	-2	0	4			
$\frac{1}{2}x$	-	-	0	+	+	+
$x-4$	-	-	-	-	0	+
$x+2$	-	0	+	+	+	+
Tot	-	0	+	0	-	0

Ser att $\frac{x^2 - 2x - 8}{2x} \geq 0$ uppfylls i intervallet $[-2, 0]$ och $[4, \infty)$ och kan skriva lösningen som $[-2, 0) \cup [4, \infty)$.

Absolutbelopp Absolutbelopp av ett tal $x \in \mathbb{R}$ definieras som:

$$|x| = \begin{cases} x, & \text{om } x \geq 0 \\ -x, & \text{om } x \leq 0 \end{cases}$$

Följande tolkning gäller: Givet ett tal $a \in \mathbb{R}$ så gäller för alla $x \in \mathbb{R}$ att $|x-a| = \text{avståndet mellan } x \text{ och } a$.

Vidare gäller också, givet ett fixt tal $D \geq 0$, att $|x-a|=D \Leftrightarrow$ mängden av alla $x \in \mathbb{R}$ vars avst. till a är $=D$, dvs

$$\begin{array}{lll} < & a-D < x < a+D & < \\ |x-a|=D \Leftrightarrow & x = a-D & \\ > & x < a-D, x > a+D & > \end{array}$$

Ex (P1.41)

Lös olikheten $|x + 1| > |x - 3|$ genom att tolka avs som ett avst. på talaxeln.

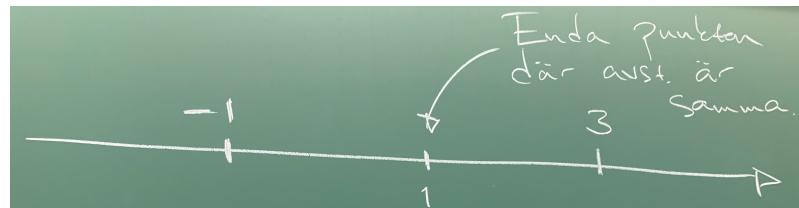
Lösning

$|x + 1| = |x - (-1)|$ = "avst mellan x och (-1) "

$|x - 3|$ = "avst. mellan x och 3 "

Så "avst. mellan x och (-1) " $>$ "avst. mellan x och 3 "

Till höger om 1 så kommer x alltid att vara längre från (-1) än 3 .

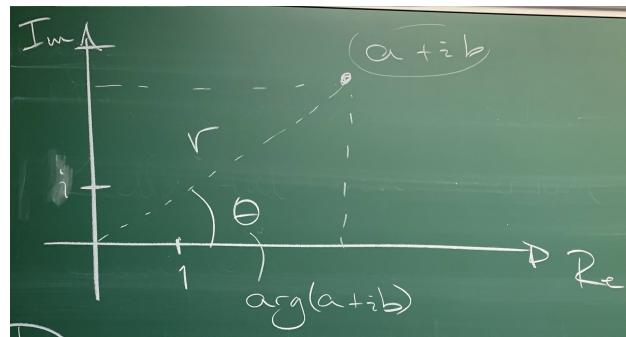
Komplexa tal

Ett komplext tal $z \in \mathbb{C}$ kan alltid skrivas på formen $z = a + i \cdot b$ där

- a kallas för realdelen av z $Re(z)$
- b kallas för imaginärdelen av z $Im(z)$

Den imaginära enheten i löser definitionsmässigt ekv. $x^2 + 1 = 0$, dvs $i = \sqrt{-1}$. Rent visuellt kan man betrakta ett komplext tal $a + ib$ som en punkt i det komplexa talplanet.

Det gäller att $r^2 = |a+ib|^2 = : = a^2 + b^2$. Givet r och argumentet θ kan alla komplexa tal skrivas $z = r(\cos(\theta) + i \cdot \sin(\theta))$

Funktioner

4.1 Vad är en funktion?

En funktion beskriver sambandet mellan in- och ut-data och kan bidra till ökad förståelse av hur olika processer hänger ihop. Klassisk machine learning handlar mycket om att just hitta bra funktioner för att relatera in- och ut-data. (Supervised learning)

I en variabelanalys studeras funktioner som relaterar ett tal till ett annat tal. Kan tänkas som en 'regel' f som avbildar ett givet tal x till ett annat tal y . Alla de värden som är tillåtna att mata in i f kallas för funktionens definitionsmängd och betecknas $D(f)$. Mängden av alla möjliga y -värden som f kan returnera kallas för värdemängden (range) och betecknas $R(f)$.

Ex Funktionen $f(x) = \frac{1}{x^2 - 1}$ har $D(f) = (-\infty, -1) \cup (-1, 1) \cup (1, \infty)$ och $R(f) = \setminus \{0\}$.

En funktionsgraf (eller bara graf) givet en funktion f utgörs av alla punkter $(x, y) = (x, f(x))$. Några viktiga koncept:

- En funktion sägs vara jämn om $f(-x) = f(x)$ där ($x \in D(f)$)
Betyder att f är symmetrisk m.a.p. y -axeln.
- En funktion sägs vara udda om $f(-x) = -f(x)$ där ($x \in D(f)$)
Betyder att f är antispegelsymmetrisk m.a.p. y -axeln.
- En funktion är injectiv om varje par $x_1, x_2 \in D(f)$ gäller att om $f(x_1) = f(x_2)$ så måste $x_1 = x_2$.
- En funktion f som avbildar en mängd \overline{X} på en annan mängd \overline{Y} sägs vara surjektiv om $\overline{Y} = R(f)$.

4.2 Kompositioner

En vanlig konstruktion är att kombinera två separata funktioner till en ny genom komposition. Kan göras på två sätt:

- $f \circ g := f(g(x))$
- $g \circ f := g(f(x))$

Notera att $f \circ g \neq g \circ f$ i allmänhet.

4.3 Polynom och rationella funktioner

Ett polynom är en funktion som kan skrivas som:

$$P(x) = a_n \cdot x^n + a_{n-1} \cdot x^{n-1} + \cdots + a_1 \cdot x + a_0$$

där $a_n, \dots, a_0 \in \mathbb{R}$ kallas för polynomets koefficienter och talet n kallas för polynomets grad.

En rationell funktion $R(x)$ är en funktion som kan skrivas som en kvot av två polynom $P(x)$ och $Q(x)$, dvs. $R(x) = \frac{P(x)}{Q(x)}$. (jmf. de rationella talen \mathbb{Q})

Definitionsmängden $D(R)$ begränsas enbart av nollställena till $Q(x)$. dvs. $D(R) = R \setminus \{x \in R : Q(x) = 0\}$.

4.3.1 Polynomdivision

Rationella tal kan alltid skrivas som en heltalsdel + rest.

$$\text{Ex } \frac{29}{6} = 4 + \frac{5}{6}$$

Motsvarande funkar äver för rationella funktioner och metoden för att hitta ”heltalsdelen” och ”resten” kallas Polynomdivision.

Ex (P 6.18) Uttryck $\frac{x^4+x^2}{x^3+x^2+1}$ som summan av ett polynom och en rationell funktion.

Lösning .

$$\begin{array}{r} x - 1 \\ \hline x^4 + x^2 | x^3 + x^2 + 1 \\ -x \cdot (x^3 + x^2 + 1) \\ \hline -x^3 + x^2 - x \\ -(-1)(x^3 + x^2 + 1) \\ \hline 2x^2 - x + 1 \end{array}$$

Eftersom polynomet $2x^2x + 1$ har lägre grad än nämnaren $x^3 + x^2 + 1$ tar divisionsalgoritmen slut. Vi har fått att

$$\frac{x^4+x^2}{x^3+x^2+1} = (x - 1) + \frac{2x^2-x+1}{x^3+x^2+1}$$
 (Kontrollera att det stämmer!)

□

4.3.2 Algebrans fundamentalsats

Enligt aritmikens fundamentalsats så kan alla positiva heltalet alltid skrivas som en unik faktorisering av primtal. t.e.x. $120 = 2^3 \cdot 3 \cdot 5$. Liknande resultat finns för polynom! Algebrans fundamentalsats säger att varje polynom av grän n har exakt n st. nollställen (ev. komplexa och räknade med multiplicitet). Vidare gäller även faktorsatsen:

Sats: Talet r är en rot (dvs. ett nollställe) till ett polynom P av grad minst 1 om och endast om $(x - r)$ är en faktor av $P(x)$.

Eftersom alla polynom P av grad ≥ 1 har precis n st. nollställen, säg r_1, \dots, r_n , kan man alltså alltid faktorisera ett polynom som $P(x) = (x - r_1) \cdot (x - r_2) \cdots \cdots (x - r_n)$.

Transcendenta funktioner

5.1 Inversa funktioner

För alla reella tal $a \neq 0$ gäller att $a \cdot \frac{1}{a} = 1$. Talet $\frac{1}{a}$ kallas för den multiplikativa inversen till a . Den multiplikativa inversen definieras med hjälp av det speciella talet 1 ("ettan") som har den unika egenskapen att

$$a \cdot 1 = 1 \cdot a = a, \quad \forall a \in \mathbb{R}.$$

Om vi istället för de reella talen tänker oss funktioner och istället för multiplikation tänker oss komposition (alltså $f \circ g$), finns det då en etta?

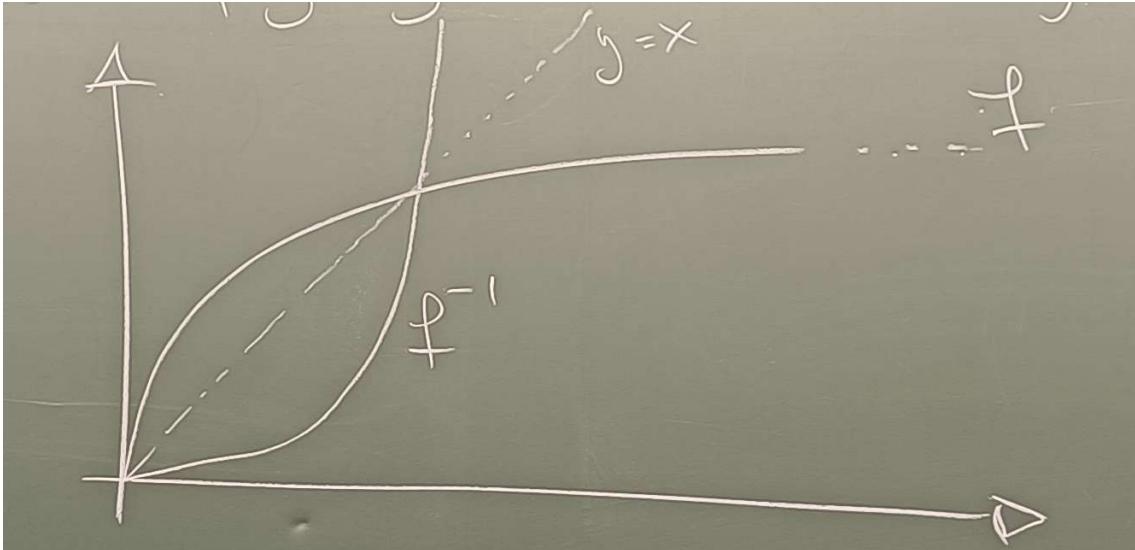
Ja! Funktionen $e(x) = x$ blir en etta eftersom

$$f \circ e(x) = f(e(x)) = f(x)$$

$$e \circ f(x) = e(f(x)) = f(x)$$

Så $f \circ e = e \circ f = f$ för alla funktioner f .

Med $e(x) = x$ som "etta" är det naturligt att fråga sig; givet en funktion f , finns det då en annan funktion g sådan att $f \circ g = g \circ f = e$? Svaret är ja, med bara om f är injektiv, dvs. om $x_1 \neq x_2 \Rightarrow f(x_1) \neq f(x_2)$. Funktionen g kallas då för inversen till f och betecknas f^{-1} . Geometriskt så representeras f^{-1} av speglingen av f i

linjen $y = x$ Lite grundläggande egenskaper för f^{-1} är alltså att

- $y = f^{-1}(x) \Leftrightarrow f(y) = x$
- $f \circ f^{-1}(x) = f^{-1}f(x) = x$
- $(f^{-1})^{-1}(x) = f(x)$

Man kan också beräkna derivatan av inversfunktionen som $\frac{d}{dx}(f^{-1}(x)) = \frac{1}{f'(f^{-1}(x))}$ eftersom $f(f^{-1}(x)) = x \Rightarrow \frac{d}{dx}(f(f^{-1}(x))) = \frac{d}{dx}(x) = 1$ och $\frac{d}{dx}(f(f^{-1}(x))) = \{\text{kedjeregeln}\} = f'(f^{-1}(x)) \cdot \frac{d}{dx}f^{-1}(x) \Rightarrow \frac{d}{dx}f^{-1}(x) = \frac{1}{f'(f^{-1}(x))}$

5.2 Exponentialfunktionen

En exponentialfunktion är en funktion på formen:

$$f(x) = a^x, a > 0$$

Det gäller att $a^0 = 1$, $a^{x+y} = a^x \cdot a^y$, $a^{-x} = \frac{1}{a^x}$ och $(a^x)^y = a^{x \cdot y}$. Vidare är funktionen $f(x) = a^x$ alltid injektiv och därmed finns alltid en invers. Denna invers kallas för a -logaritmen och skrivs

$$f^{-1}(x) = \log_a(x)$$

För alla a -logaritmer gäller att:

- $y = \log_a x \Leftrightarrow x = a^y$
- $\log_a(1) = 0$
- $\log_a(x \cdot y) = \log_a x + \log_a y$
- $\log_a(\frac{1}{x}) = -\log_a x$
- $\log_a x^y = y \cdot \log_a x$
- $\log_a x = \frac{\log_b x}{\log_b a}$, $a, b > 0$

Derivatan av $f(x) = a^x$?

$$\frac{d}{dx} a^x = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{a^{x+h} - a^x}{h} = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{a^x \cdot a^h - a^x}{h} = a^x \cdot \lim_{h \rightarrow 0} \frac{a^h - 1}{h} = ?$$

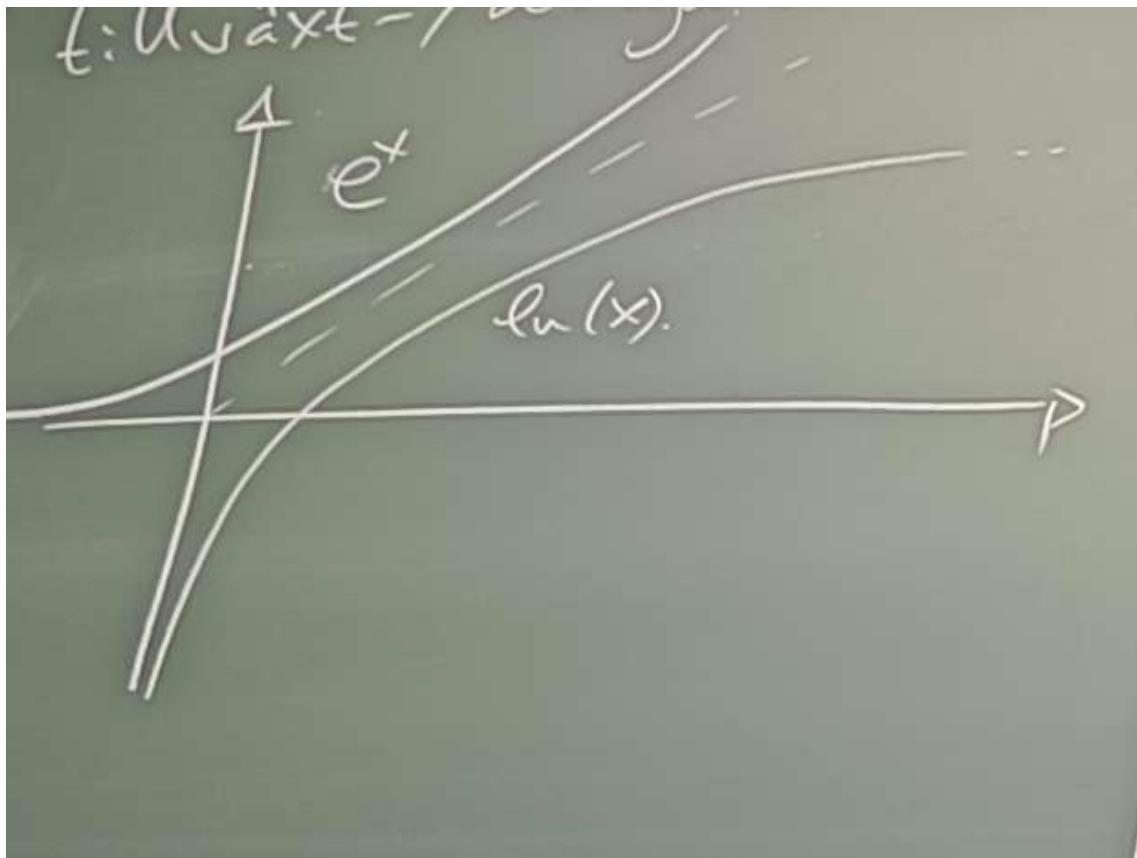
Man kan visa att gränsvärdet $\lim_{h \rightarrow 0} \frac{a^h - 1}{h}$ alltid är konvergent om $a > 0$, så $\frac{d}{dx} a^x = C \cdot a^x$ för någon konstant C . Finns det ett tal a sådant att $C = 1$? Ja, det talet kallas $e = 2,718281828\dots$ (irrationellt). Motsvarande ” e -logaritm” kallas för den naturliga logaritmen och betecknas $\ln(x)$. Genom detta fås:

$$\frac{d}{dx} a^x = \frac{d}{dx} e^{\ln(a^x)} = \frac{d}{dx} e^{x \cdot \ln(a)} = \{\text{kedjeregeln}\} = e^{x \cdot \ln(a)} \cdot \ln(a) = \underbrace{\ln(a)}_{''=C''} \cdot a^x$$

På motsvarande sätt gäller

$$\frac{d}{dx} \ln(x) = \frac{1}{e^{\ln x}} = \frac{1}{x}$$

och $\frac{d}{dx} \log_a x = \frac{1}{x \cdot \ln(a)}$. Exponentialfunktioner och logaritmer är oumbärliga för att modellera en mängd olika processer. I synnerhet tillväxt-/avtagande-modellerings.

Jämfört med potensfunktionen x^n , $n > 0$ så växer/avtar e^x alltid snabbare och $\ln(x)$ alltid långsammare:

- $\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{x^n}{e^x} = 0$
- $\lim_{x \rightarrow -\infty} |x|^n e^x = 0$
- $\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{\ln x}{x^n} = 0$
- $\lim_{x \rightarrow 0^+} x^n \cdot \ln x = 0$

Vad gäller för de primitiva funktionerna (indefinita integralerna) av e^x och $\ln(x)$?

$$\int e^x dx = e^x + C \text{ Självtklart}$$

$$\int \ln(x) dx = ? \text{ (senare)}$$

För $\ln|x|$ gäller att $\frac{d}{dx} \ln|x| = \{kedjeregeln\} = \frac{1}{|x|} \cdot \operatorname{sgn}(x) = \frac{1}{x}$ så $\int \frac{1}{x} dx = \ln|x| + C$.

Talet e är intressant i sig och omgärdas än idag av flera olösta matematiska problem. Det kan formuleras som följande kända gränsvärde:

$$e = \lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{1}{n}\right)^n$$

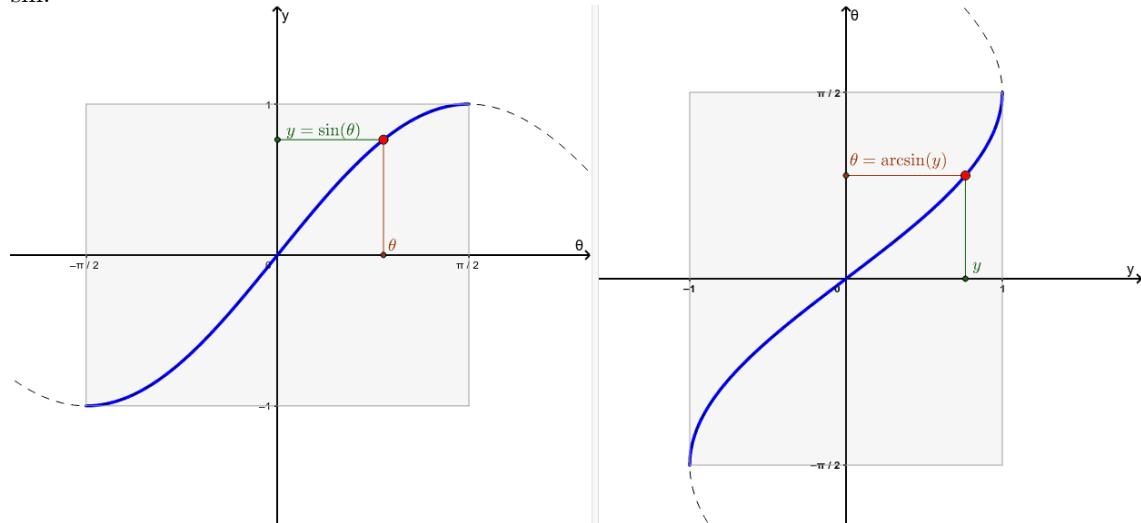
och således gäller att

$$e^x = \lim_{n \rightarrow \infty} \left(1 + \frac{x}{n}\right)^n$$

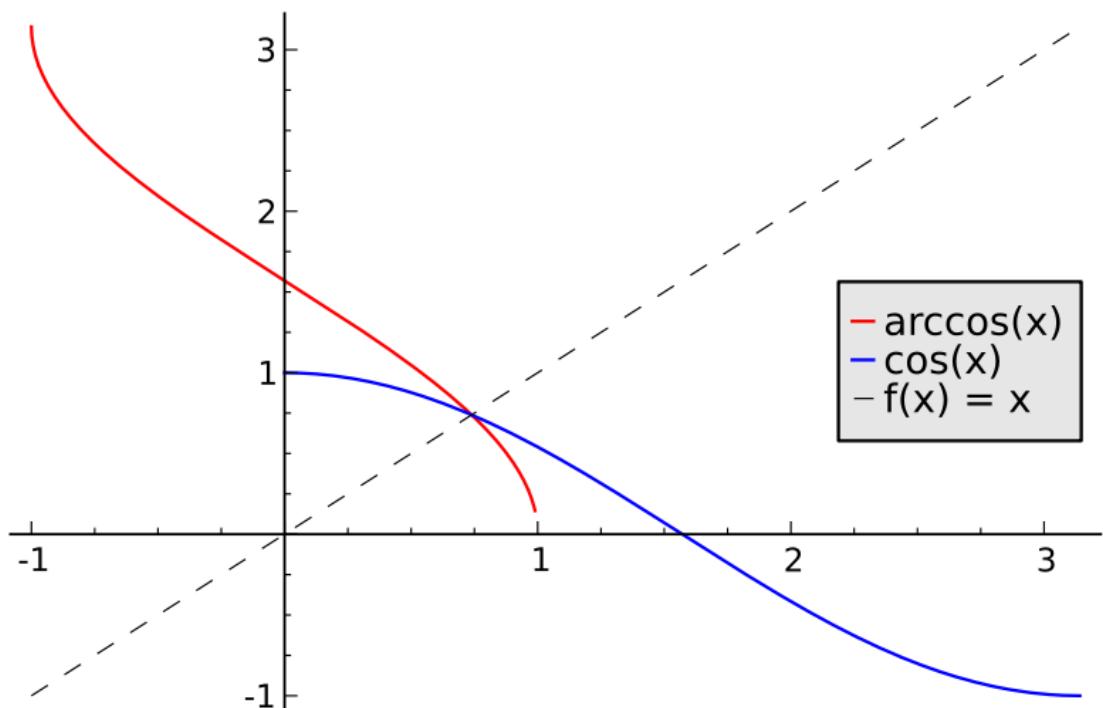
5.3 Inversa trigonometriska funktioner

Funktionerna $\sin x$, $\cos x$ och $\tan x$ är periodiska och därmed inte injektiva på \mathbb{R} . Av den anledningen saknas inversfunktioner. Det går dock att ”begränsa” den så att de blir injektiva på ett kortare intervall.

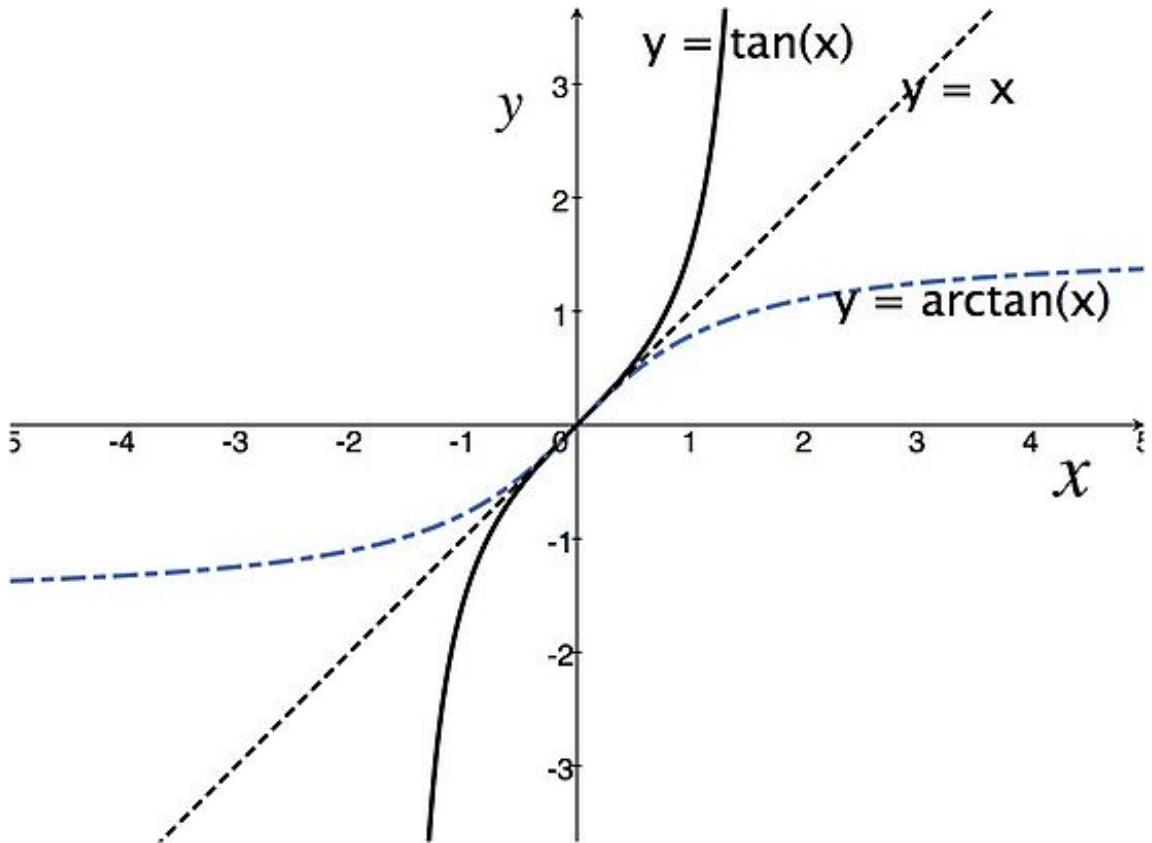
sin:

cos:

tan:

$\arcsin x, \arccos x, \arctan x$ har följande definitions- och värdemängder:

- $\arcsin x : D = [-1, 1], R = [\frac{-\pi}{2}, \frac{\pi}{2}]$
- $\arccos x : D = [-1, 1], R = [0, \pi]$
- $\arctan x : D = (-\infty, \infty), R = (\frac{-\pi}{2}, \frac{\pi}{2})$

och man har följande derivator:

- $\frac{d}{dx} \arcsin x = \frac{1}{\sqrt{1-x^2}}$
- $\frac{d}{dx} \arccos x = -\frac{1}{\sqrt{1-x^2}}$
- $\frac{d}{dx} \arctan x = \frac{1}{1+x^2}$

5.3.1 Hyperboliska funktionerna

Släktingar till de trigonometriska funktionerna med många liknande egenskaper.

$$\sinh x = \frac{e^x - e^{-x}}{2}, \cosh x = \frac{e^x + e^{-x}}{2}$$

Precis som för sinus och cosinus så är sinh en udda funktion och cosh en jämn. Den trigonometriska ettan gäller nästan (hyperboliska ettan!)

$$\cosh^2 x - \sinh^2 x = 1$$

För derivatorna gäller att

$$\begin{aligned}\frac{d}{dx} \sinh x &= \cosh x \\ \frac{d}{dx} \cosh x &= \sinh x\end{aligned}$$

Man definierar $\tanh x = \frac{\sinh x}{\cosh x}$ och får att $\frac{d}{dx} \tanh x = \frac{1}{\cosh^2 x}$.

Trigonometri

6.1 Grundläggande trigonometri

De trigonometriska funktionerna $\cos\theta$ och $\sin\theta$ definieras som x - respektive y -koordinaterna på den punkt på enhetscirkeln som motsvaras av vinkeln θ . Pythagoras sats ger omedelbart att $\cos^2\theta + \sin^2\theta = 1$ (trigonometriska ettan).

Vinkeln θ mäts oftast i radianer men kan också mätas i grader. Det gäller att π radianer motsvarar 180 deg. Utifrån sin och cos definieras vidare funktionen tan som:

$$\tan\theta := \frac{\sin\theta}{\cos\theta}$$

Två trigonometriska samband som är viktiga är sinus- och cosinus-satsen:

Sinussatsen: $\frac{\sin A}{a} = \frac{\sin B}{b} = \frac{\sin C}{c}$

Cosinussatsen: $a^2 = b^2 + c^2 - 2bc \cdot \cos A$

Ex: (P 6.53) Visa att arean av en godtycklig triangel ABC kan beräknas som $\frac{1}{2}bc \cdot \sin A = \frac{1}{2}ab \cdot \sin C = \frac{1}{2}ca \cdot \sin B$.

Lösning: Rita och räkna!

$$\text{Area} = \frac{x_1 \cdot y}{2} + \frac{x_2 \cdot y}{2} = \frac{x_1 \cdot y + x_2 \cdot y}{2}$$

$$\text{Men: } \sin A = \frac{y}{c} \Rightarrow y = c \cdot \sin A \Rightarrow \text{Area} = \frac{x_1 \cdot c \sin A + x_2 \cdot c \sin A}{2} = \frac{(x_1 + x_2) \cdot c \cdot \sin A}{2} = \{x_1 + x_2 = b\} = \frac{1}{2}bc \cdot \sin A$$

De andra formlerna följer analogt. \square

Talföljder

Studium av talföljder är ett av matematikens mest klassiska områden.

Fibonacciföljden är en talföjd som har fått sitt namn efter den italienske matematikern Leonardo Fibonacci. Följden är definierad som: 0,1,1,2,3,5,8,... Den återfinns i många naturfenomen och har bl.a. använts för att beskriva tillväxt av populationer och tillväxt av råvaror. Följden kan definieras rekursivt som:

$$F_0 = 0 \quad F_1 = 1 \quad F_n = F_{n-1} + F_{n-2}$$

Primtalssekvensen 2,3,5,7,11,... Finns det formel för att beskriva sekvensen? Det är ännu inte besvarat. =/

7.1 Begrepp

Vi ska försöka formalisera begreppen, i synnerhet för oändligt långa talföljder.

Låt $\{a_1, a_2, a_3, \dots\} = \{a_n\}$ vara godtycklig talföjd. Man säger att $\{a_n\}$ är:

- Begränsad ovan-/underifrån om det finns ett tal L sådan att $a_n \leq L$ eller $a_n \geq L \quad \forall n = 1, 2, 3, \dots$
- Begränsad om den är begränsad både ovan- och underifrån.
- Positiv/Negativ om $a_L \leq 0 / a_L \geq 0 \quad \forall n = 1, 2, \dots$
- Växande/Avtagande om $a_n \leq a_{n+1} / a_n \geq a_{n+1} \quad \forall n = 1, 2, 3, \dots$
- Monoton om den är antingen växande eller avtagande.
- Alternerande om $a_{n+1} \cdot a_n < 0 \quad \forall n = 1, 2, 3, \dots$

7.1.1 Konvergens

Låt $\{a_n\}$ vara en godtycklig talföjd. Vi säger att $\{a_n\}$ konvergerar till L om $a_n \rightarrow L \quad \forall n = 1, 2, 3, \dots$

På svenska betyder detta att a_n närmar sig L alltmer när n blir större och större utan att någonsin nå L . Måste försöka precisera vad detta betyder rent matematiskt.

Definition: (konvergent talföjd)

Man säger att en talföjd $\{a_n\}$ konvergerar mot $L \in R$, om det för varje positivt tal $\varepsilon > 0$ existerar ett positivt heltal N så att det för alla $n \geq N$ gäller att $|a_n - L| < \varepsilon$.

intuitivt: $\{a_n\}$ konvergerar mot L om alla tal tillräckligt långt in i följen ligger godtyckligt nära talet L . Av detta följer ”enkelt” att:

- Om $\{a_n\}$ konvergerar så är den begränsad.
- Om $\{a_n\}$ är begränsad ovanifrån och växande så är $\{a_n\}$ konvergent. (motsvarande för underifrån och avtagande).

Räknelagar

- $\lim_{n \rightarrow \infty} \left(\frac{a_n}{b_n} \right) = \frac{\lim_{n \rightarrow \infty} a_n}{\lim_{n \rightarrow \infty} b_n}$ om $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n \neq 0$.
- Om $a_n \leq b_n \leq c_n$ och $\lim_{n \rightarrow \infty} a_n = L$ och $\lim_{n \rightarrow \infty} c_n = L$ så $\lim_{n \rightarrow \infty} b_n = L$.

Ex: (9.1.25)

Bestäm om möjligt det tal L som $a_n = \sqrt{n^2 + n} - \sqrt{n^2 - 1}$ konvergerar mot då $n \rightarrow \infty$.

Lösning: Det gäller att

$$\begin{aligned} a_n &= \sqrt{n^2 + n} - \sqrt{n^2 - 1} = \sqrt{(n+1) \cdot n} - \sqrt{(n+1)(n-1)} = \sqrt{n+1} \cdot (\sqrt{n} - \sqrt{n-1}) \\ &= \sqrt{n+1} \cdot \frac{(\sqrt{n} - \sqrt{n-1}) \cdot (\sqrt{n} + \sqrt{n-1})}{\sqrt{n} + \sqrt{n-1}} = \sqrt{n+1} \cdot \frac{n - (n-1)}{\sqrt{n} + \sqrt{n-1}} = \frac{\sqrt{n+1}}{\sqrt{n} + \sqrt{n-1}} \left(= \frac{\sqrt{n}}{\sqrt{n} + \sqrt{n}} = \frac{1}{2} \right) \end{aligned}$$

och

$$\frac{\sqrt{n+1}}{\sqrt{n} + \sqrt{n-1}} \geq \frac{\sqrt{n}}{\sqrt{n} + \sqrt{n}} = \frac{1}{2}$$

$$\frac{\sqrt{n+1}}{\sqrt{n} + \sqrt{n+1}} \leq \frac{\sqrt{n+1}}{\sqrt{n-1} + \sqrt{n-1}} \cdot \frac{\sqrt{n-1}}{\sqrt{n-1}} = \frac{\sqrt{n^2 - 1}}{2(n-1)} \leq \frac{\sqrt{n^2}}{2(n-1)} = \frac{n}{2(n-1)} = \frac{1}{2(1 - \frac{1}{2})} \xrightarrow{n \rightarrow \infty} \frac{1}{2}$$

så

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt{n^2 + n} - \sqrt{n^2 - 1} = \frac{1}{2}$$

□

Gränsvärden

Ett av de mest kraftfulla verktygen inom matematisk analys är gränsvärden för funktioner, dvs. $\lim_{x \rightarrow a} f(x)$ $a \in \mathbb{R}$. \rightsquigarrow derivator, integraler, differentialekvationer, Hur ska man definiera gränsvärdet $\lim_{x \rightarrow a} f(x)$? Man skulle kunna inspireras av definitionen för talföljder.

8.1 Definition gränsvärde

Definition: (försök)

Man säger att $f(x)$ konvergerar mot värdet $L \in \mathbb{R}$ då x om det för varje talföljd $\{x_n\}$ så att $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = a$ gäller att $\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = L$.

Bättre definition: Man säger att $f(x)$ går mot gränsvärdet $L \in \mathbb{R}$ då x går mot $a \in \mathbb{R}$ och skriver $\lim_{x \rightarrow a} f(x) = L$, om det för varje tal $\varepsilon > 0$ existerar ett annat tal $\delta > 0$ (som eventuellt beror av ε) sådant att om $0 < |x - a| < \delta$ så ligger x i f s definitionsmängd och $|f(x) - L| < \varepsilon$.

1. $f \rightarrow L_1$ när $x \rightarrow a_1$?

Ja! Går alltid att hitta $\delta > 0$ så att $|f(x) - L_1| < \varepsilon$ oavsett ε

2. $f \rightarrow L_2$ när $x \rightarrow a_1$?

Omöjligt att hitta $\delta > 0$ så att $|f(x) - L| < \varepsilon$ om ε är tillräckligt litet.

Ex: (1.5.19)

Använd definitionen av gränsvärdet för att bevisa $\lim_{x \rightarrow 1} \sqrt{x} = 1$

Lösning: Vi vill hitta $\delta > 0$ så att $|\sqrt{x} - 1| < \varepsilon$ så länge $0 < |x - 1| < \delta$ (givet vilket $\varepsilon > 0$ som helst).
Gäller att $|\sqrt{x} - 1| < \varepsilon \Leftrightarrow -\varepsilon < \sqrt{x} - 1 < \varepsilon \Leftrightarrow 1 - \varepsilon < \sqrt{x} < 1 + \varepsilon$. Om $0 < \varepsilon \leq 1 : 1 - \varepsilon < \sqrt{x} < \varepsilon \Rightarrow (1 - \varepsilon)^2 < x < (1 + \varepsilon)^2$
Om $\varepsilon > 1 : 1 - \varepsilon < \sqrt{x} < 1 + \varepsilon \Rightarrow 0 < x < (1 + \varepsilon)^2$
Notera att $(1 - \varepsilon)^2 < x < (1 + \varepsilon)^2$ alltid implicerar att $1 - \varepsilon < \sqrt{x} < 1 + \varepsilon$, det vill säga $|\sqrt{x} - 1| < \varepsilon$.
 $(1 - \varepsilon)^2 < x < (1 + \varepsilon)^2 \Leftrightarrow 1 - 2\varepsilon + \varepsilon^2 < x < 1 + 2\varepsilon + \varepsilon^2 \Leftrightarrow -\varepsilon(2 - \varepsilon) < x - 1 < \varepsilon \cdot (2 + \varepsilon)$ så $-\varepsilon \cdot (2 - \varepsilon) < x - 1 < \varepsilon \cdot (2 + \varepsilon)$ om $\varepsilon < 2$
Välj därför $\delta = \varepsilon \cdot (2 - \varepsilon)$ om $\varepsilon < 2$.
För $\varepsilon \geq 2$, välj t.ex. $\delta = 1$ eftersom $|x - 1| < 1 \Rightarrow -1 < \sqrt{x} - 1 < 0 \Rightarrow -2 < \sqrt{x} - 1 < 2 \Leftrightarrow |\sqrt{x} - 1| < 2 \leq \varepsilon$

□

Kontinuitet

9.1 Intro

Matematisk analys handlar om studiet av funktioner definierade på \mathbb{R} eller \mathbb{C} . frågeställningar och intuition för ämnet hämtas ofta från fysik/teknik där funktioner bär på någon form av information.

Vår definition av funktion är att det är ”en regel som avbildar ett tal x i en given definitionsmängd $D(f)$ till ett annat tal y i en värdemängd $R(f)$.

Gruppen av sådana ”regler” är enorm, dvs det finns ett uppräkneligt antal möjliga funktioner, och de flesta av dessa är inte användbara för modellering av verkliga system.

Exempel :

$$f(x) = \begin{cases} 1, & \text{om } x \in \mathbb{Q} \\ 0, & \text{om } x \notin \mathbb{Q} \end{cases}$$

(Dirichlet-funktionen)(**)

Om man drar en funktion slumpmässigt från mängden av alla funktioner så skulle man nästan säkert dra något i stil med **. Vi måste därför hitta vettig begränsad klass av funktioner för att kunna hitta meningsfulla matematiska resultat. En sådan klass är de kontinuerliga funktionerna.

9.2 Definition kontinuerlig funktion

Man säger att en funktion f är kontinuerlig i punkten $x = c$ (som antas vara en inre punkt i $D(f)$) om det gäller att:

$$\lim_{x \rightarrow c} f(x) = f(c)$$

Om antingen $\lim_{x \rightarrow c} f(x)$ inte existerar eller existerar men inte är lika med $f(c)$ säger man att f är diskontinuerlig i $x = c$. Vad betyder detta? Jo, det betyder att ”funktionen hänger ihop i c ”.

$$f(x) = \begin{cases} 1, & \text{om } x \in \mathbb{Q} \\ 0, & \text{om } x \notin \mathbb{Q} \end{cases}$$

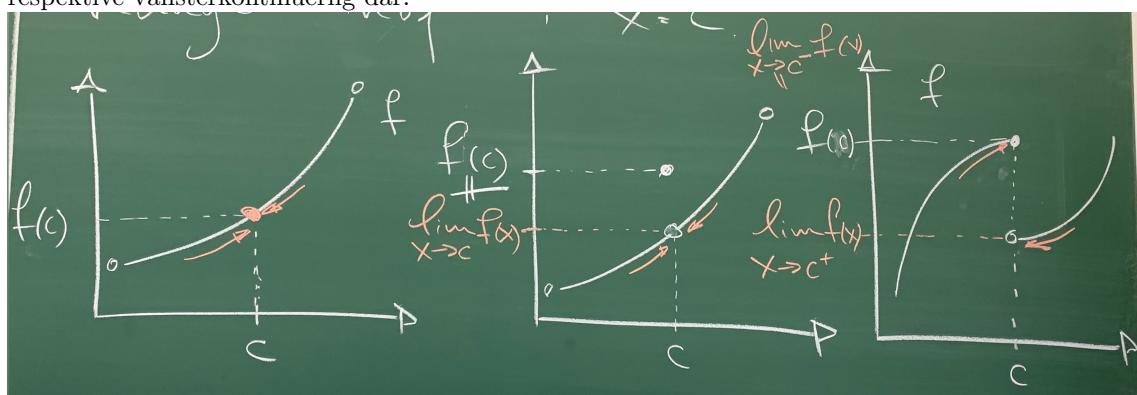
Man säger att en funktion f är kontinuerlig på ett helt intervall I om f är kontinuerlig i varje punkt $x \in I$. Hur hanterar man ändpunkterna i I ? Exempelvis om $I = [a, b]$, vad ska gälla för $x = a$ och $x = b$? Jo, f ska vara högerkontinuerlig i $x = a$ och vänsterkontinuerlig i $x = b$:

- Man säger att en funktion f är vänsterkontinuerlig i en punkt $x = c$ om

$$\lim_{x \rightarrow c^-} f(x) = f(c)$$

Motsvarande definition gäller för högerkontinuerlig

Så, f benämns som kontinuerlig i randpunkter till ett intervall (t. ex. a och b för $[a, b]$) om den är högerkontinuerlig respektive vänsterkontinuerlig där.

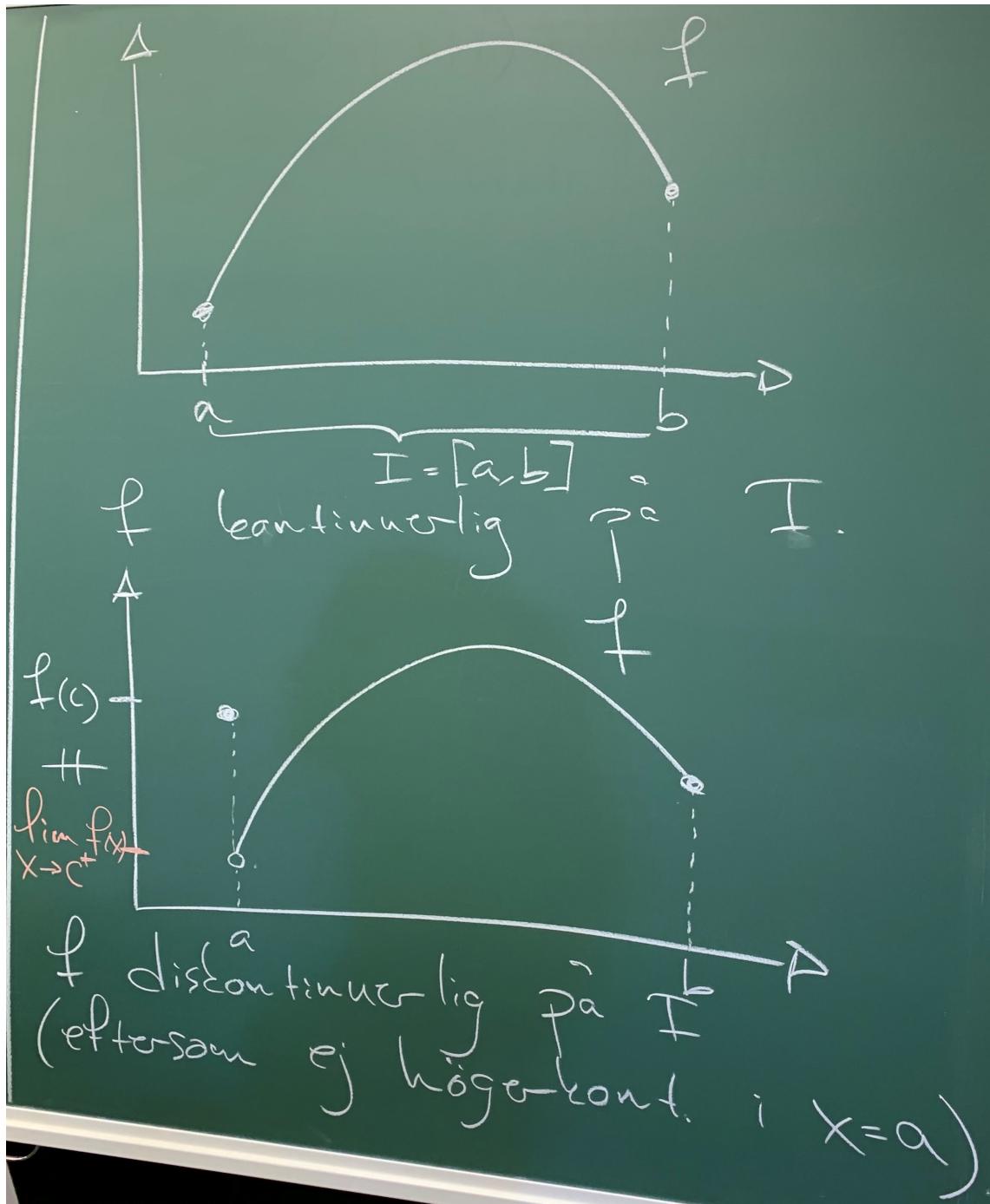
Ex: (1.4.9)

Beskriv var i sin definitionsmängd som följande funktion är kontinuerlig, vänster- respektive höger-kontinuerlig och diskontinuerlig.

$$f(x) = \begin{cases} \frac{1}{x^2}, & \text{om } x \neq 0 \\ 0, & \text{om } x=0 \end{cases}$$

Lösning :

Försök att skissa funktionen:

- Funktionen $\frac{1}{x^2}$ är alltid positiv ($x^2 > 0$)

- Om x är stort (antingen positivt eller negativt) så är $\frac{1}{x^2} \approx 0^+$
- Om x är nära 0 (antingen positivt eller negativt) så är $\frac{1}{x^2} \approx +\infty$
- Uppenbart att $\frac{1}{x^2}$ är växande på $(-\infty, 0)$ och avtagande på $(0, \infty)$

Alltså, f är kontinuerlig för alla $x \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$ eftersom

$$\lim_{x \rightarrow a} \frac{1}{x^2} = \frac{1}{a^2} = f(a) \quad \forall a \in \mathbb{R} \setminus \{0\}$$

I $x = 0$ är f diskontinuerlig eftersom

$$\lim_{x \rightarrow 0} f(x) = \lim_{x \rightarrow 0} \frac{1}{x^2} = +\infty \text{ och } f(0) = 0 \text{ och } 0 \neq \infty$$

□.

Ex: (1.4.16)

Hur ska man definiera funktionen $f(x) = \frac{x^2 - 2}{x^4 - 4}$ i punkten $x = \sqrt{2}$ för att den ska bli kontinuerlig där?

Lösning :

Vad händer i $x = \sqrt{2}$? "

$$f(\sqrt{2}) = \frac{\sqrt{2}^2 - 2}{\sqrt{2}^4 - 4} = \frac{2 - 2}{4 - 4} = \frac{0}{0} = ?$$

" Vill studera gränsvärdet $\lim_{x \rightarrow \sqrt{2}} f(x)$

$$f(x) = \frac{x^2 - 2}{x^4 - 4} = \frac{x^2 - 2}{(x^2 - 2)(x^2 + 2)} = \frac{1}{x^2 + 2} \xrightarrow{x \rightarrow \sqrt{2}} \frac{1}{4}$$

Vi ser att f naturligt kan definieras i punkten $x = \sqrt{2}$ även om det inte var uppenbart från början. Genom att sätta $f(\sqrt{2}) = \frac{1}{4}$ så blir funktionen kontinuerlig i $x = \sqrt{2}$. dvs.

$$f(x) = \begin{cases} \frac{x^2 - 2}{x^4 - 4}, & x \neq \sqrt{2} \\ \frac{1}{4}, & x = \sqrt{2} \end{cases}$$

Ex: (1.5.3)

Beräkna gränsvärdet

$$\lim_{x \rightarrow 3} \frac{|5 - 2x| - |x - 2|}{|x - 5| - |3x - 7|}$$

Lösning :

Måste reda ut hur de olika absolutbeloppen beter sig i en omgivning av $x = 3$.

$$|5 - 2x| = \begin{cases} 5 - 2x, & \text{om } 5 - 2x \geq x \leq \frac{5}{2} = 2.5 \\ -(5 - 2x), & \text{om } 5 - 2x < 0 \Leftrightarrow x > 2.5 \end{cases}$$

$$|x - 2| = \begin{cases} x - 2, & \text{om } x \geq 2 \\ -(x - 2), & \text{om } x < 2 \end{cases}$$

$$|x - 5| = \begin{cases} x - 5, & \text{om } x \geq 5 \\ -(x - 5), & \text{om } x < 5 \end{cases}$$

$$|3x - 7| = \begin{cases} 3x - 7, & \text{om } 3x - 7 \geq 0 \Leftrightarrow x \geq \frac{7}{3} \approx 2.3 \\ -(3x - 7), & \text{om } 3x - 7 < 0 \Leftrightarrow x < 2.33 \end{cases}$$

Vi kan alltså skriva gränsvärdet som:

$$\lim_{x \rightarrow 3} \frac{|5 - 2x| - |x - 2|}{|x - 5| - |3x - 7|} = \lim_{x \rightarrow 3} \frac{-(5 - 2x) - (x - 2)}{-(x - 5) - (3x - 7)} = \lim_{x \rightarrow 3} \frac{2x - 5 - x + 2}{5 - x - 3x + 7} = \lim_{x \rightarrow 3} \frac{x - 3}{-4x + 12} = \lim_{x \rightarrow 3} \frac{x - 3}{-4(x - 3)} = \frac{-1}{4}$$

□

9.3 Repetition föregående föreläsningar

Vi införde begreppet kontinuitet för att sätta fram ”vettiga” funktioner bland mängden av alla möjliga funktioner definierade på \mathbb{R} . Definitionsvisigt betyder kontinuitet för en funktion f i en punkt $c \in \mathbb{R}$ att

$$\lim_{x \rightarrow c} f(x) = f(c)$$

Rent intuitivt betyder kontinuitet för en funktion att funktionen ”håller ihop” och inte har några ”hål”. Är alla kontinuerliga funktioner ”välartade” och alltid lämpliga för att beskriva någon slags verklighet? Nej

- Finns massa verkliga situationer som kräver diskontinuitet för att kunna beskrivas.
- Finns väldigt ”konstiga” kontinuerliga funktioner.

9.4 Grundläggande egenskaper

Om f och g är två kontinuerliga funktioner i $c \in \mathbb{R}$ så gäller att:

- $f + g, f - g$ och $f \cdot g$ är kontinuerliga i $x = c$
- $\frac{f}{g}$ och $\frac{g}{f}$ är kontinuerliga i $x = c$ om $g(c) \neq 0$ respektive $f(c) \neq 0$
- $k \cdot f$ är kontinuerlig i $x = c$ för alla konstanter $k \in \mathbb{R}$
- $(f)^{\frac{1}{n}} = \sqrt[n]{f}$ är kontinuerlig i $x = c$, $n \in \mathbb{N}$ (givet att $f(c) \geq 0$ om n är jämnt).

Vad gäller om man vill komponera ihop kontinuerliga funktioner?

Sats: (Komposition av kontinuerliga funktioner)

Om $f \circ g = f(g(x))$ är definierad på ett interval som innehåller $x = c$ och f är kontinuerlig i $x = L$ och

$$\lim_{x \rightarrow c} g(x) = L$$

så gäller att

$$\lim_{x \rightarrow c} f(g(x)) = f(L) = f(\lim_{x \rightarrow c} g(x))$$

Speciellt, om g är kontinuerlig i $x = c$ (dvs $\lim_{x \rightarrow c} g(x) = g(c)$) så är kompositionen $f \circ g$ också kontinuerlig i $x = c$

Bevis: .

Vill bevisa att om f är kontinuerlig i $x = L$ och $\lim_{x \rightarrow c} g(x) = L$ så är $\lim_{x \rightarrow c} f(g(x)) = f(L)$ (Resten följer per automatik).

Använd definitionen av gränsvärde! Vi vet att f är kontinuerlig i $y = L$, dvs $\lim_{y \rightarrow L} f(y) = f(L)$ vilket definitionsvisigt betyder att det $\forall \varepsilon > 0 \exists \gamma > 0$ så att om $|y - L| < \gamma$ så är $|f(y) - f(L)| < \varepsilon$. Vidare, eftersom $\lim_{x \rightarrow c} g(x) = L$ så finns det ett tal $\delta > 0$ sådant att om $|x - c| < \delta$ så är $|g(x) - L| < \gamma \forall \gamma > 0$

I vårt fall är vi intresserade av fallet där $y = g(x)$ och av tidigare gäller således att om bara $0 < |x - c| < \delta$ så kommer $|f(g(x)) - f(L)| < \varepsilon$ oavsett hur vi väljer $\varepsilon > 0$. Men detta betyder att $\lim_{x \rightarrow c} f(g(x)) = f(L)$ och vi har därmed visat att

$$\lim_{x \rightarrow c} f(g(x)) = f(L) = f(\lim_{x \rightarrow c} g(x))$$

och speciellt att $f \circ g$ är kontinuerlig i $x = c$ om g är kontinuerlig i $x = c$

□

Vi fortsätter med lite allmänna egenskaper för kontinuerliga funktioner.

Sats: (*) (kontinuerliga funktioner är begränsade)

Om f är kontinuerlig på intervallet $[a, b]$ så är f begränsad över samma intervall. (tentasats)

För att bevisa detta ska vi använda oss Bolzano-Weierstrass sats. (Klassiskt resultat)

Sats: (Bolzano-Weierstrass)

Låt $\{a_n\}$ vara en oändlig och begränsad talföljd. Då finns en delföljd av $\{a_n\}$ som är konvergent!

Intuition: givet att $\{a_n\}$ är begränsad så kan man alltid ”plocka ihop” en ny talföljd med element tagna i ordning från $\{a_n\}$, säg $\{a_{n_k}\}$ så att denna följd konvergerar. (tentasats)

Bevis: (av *)

Använder ett så kallat ”motsägelsebevis”, dvs. antar att satsen inte stämmer och visar att detta leder till något orimligt/omöjligt. Antag att f är kontinuerligt på $[a, b]$ men inte begränsad ovanifrån på $[a, b]$. Isäfall gäller att det för varje heltalet $k > 0$ finns ett $x \in [a, b]$ så att $f(x_k) > k$ (eftersom f växer obegränsat på $[a, b]$ enligt antagande). Alltså kan vi konstruera en talföljd $\{x_n\}$ där alla $x_n \in [a, b]$ och $(x_n) > n$. Men om alla $x_n \in [a, b]$ så måste talföljden $\{x_n\}$ vara begränsad (eftersom $a \leq x_n \leq b$). Av Bolzano-Weierstrass sats finns därför en delföljd till $\{x_n\}$, säg $\{x_{n_k}\}$ som är konvergent. Beteckna denna delföljds gränsvärde med x , dvs. $\lim_{k \rightarrow \infty} x_{n_k} = x$. Eftersom $x \in [a, b]$ och f är kontinuerlig i x (eftersom f kontinuerlig på hela $[a, b]$ enligt förutsättning) så gäller per definition att:

$$\lim_{k \rightarrow \infty} f(x_{n_k}) = f(x)$$

Men eftersom $f(x_n) > n$ så måste $\lim_{k \rightarrow \infty} f(x_{n_k}) = \infty$. Detta motsäger att f är kontinuerlig på $[a, b]$!

Slutsats: f måste vara begränsad ovanifrån. Liknande resonemang gäller för att visa att f måste vara begränsad underifrån och därmed begränsad.

□

Sats: (min-max-satsen)

Låt f vara en kontinuerlig funktion på $[a, b]$ (där $|a|, |b| < \infty$), då existerar alltid tal $p, q \in [a, b]$, så att $\forall x \in [a, b] f(p) \leq f(x) \leq f(q)$. Dvs. f har ett minimum $m = f(p)$ och ett maximum $M = f(q)$.

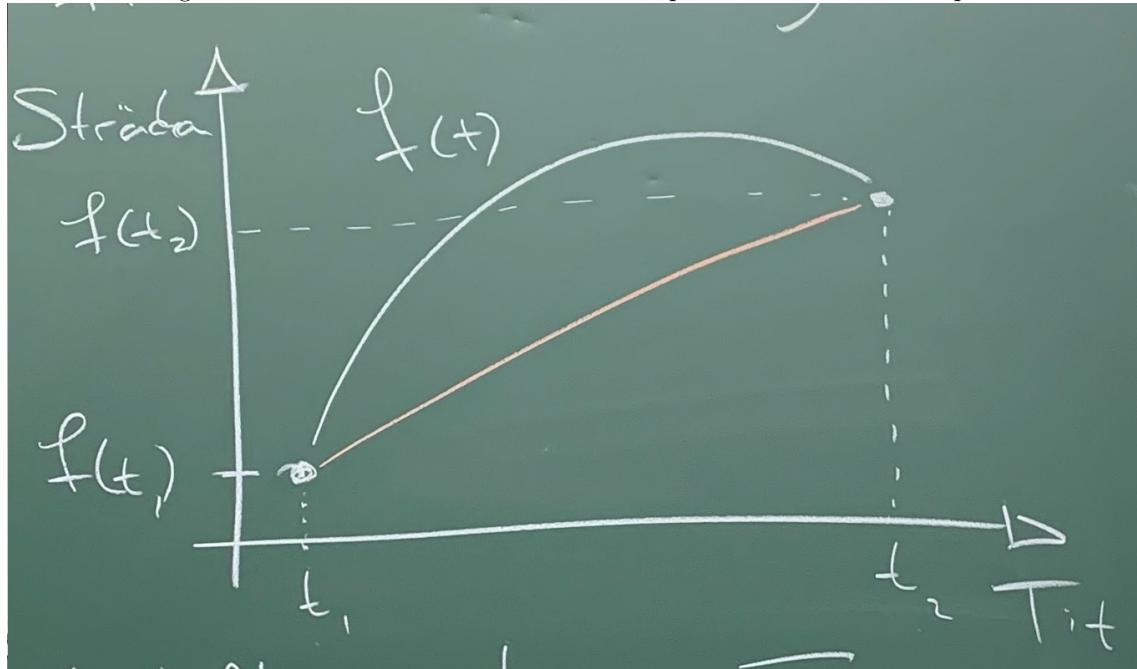
Sats: (Satsen om mellanliggande värden)

Låt f vara en kontinuerlig funktion på $[a, b]$ och låt s vara ett tal mellan $f(a)$ och $f(b)$. Då existerar det alltid ett tal $c \in [a, b]$ så att $f(c) = s$.

Derivator

10.1 Vad är derivata?

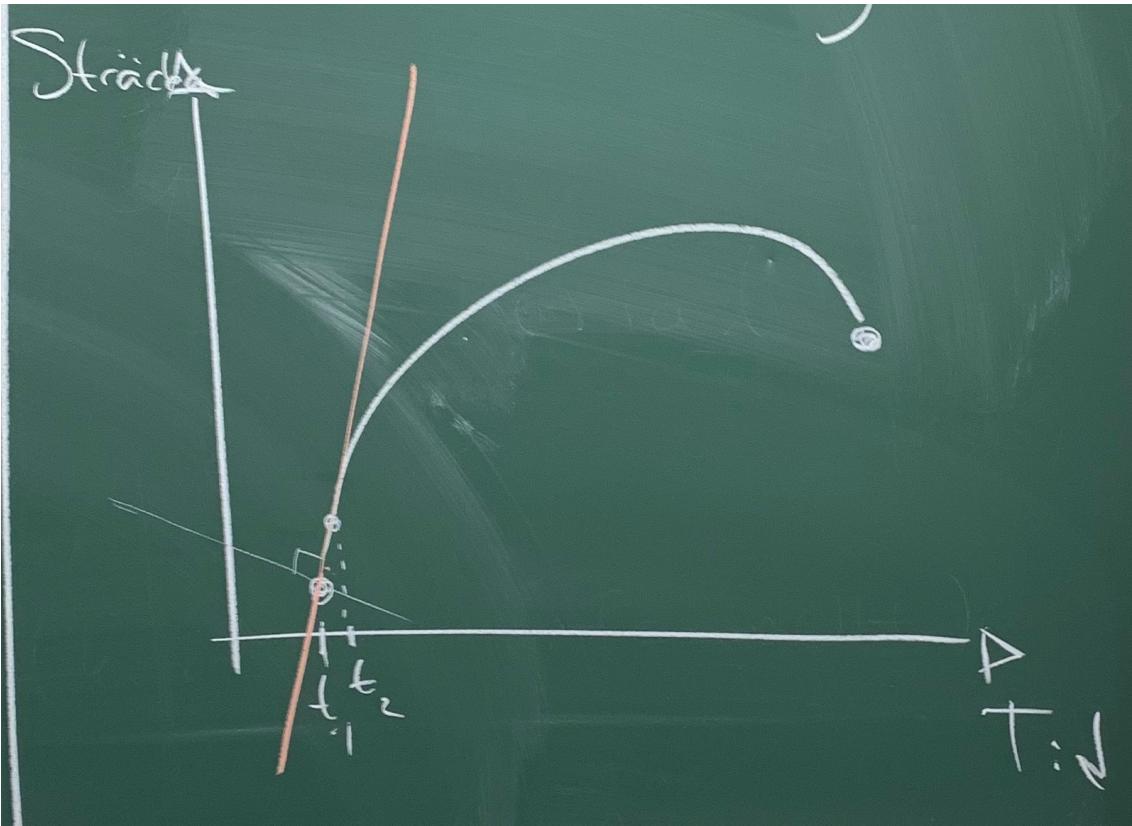
Ett av de mest fundamentala koncepen inom matematisk analys är derivata, derivata handlar om att få ett mått på hur snabbt en given funktion förändras i närheten av en punkt x . Kan hämta inspiration från medelhastigheten.

Medelhastigheten \bar{v} mellan t_1 och t_2 är $\bar{v} = \frac{f(t_2) - f(t_1)}{t_2 - t_1}$. Just \bar{v} är dessutom lutningen på den linje som går från $(t_1, f(t_1))$ till $(t_2, f(t_2))$.

$$\bar{v} = \frac{y - f(t_1)}{x - t_1} \Leftrightarrow y = \bar{v}(x - t_1) + f(t_1)$$

Uppenbart att ju närmare t_2 är t_1 , desto mer kan \bar{v} tolkas som den momentana hastigheten i t_1 och "snittlinjen" övergår till att bli en tangent.

Naturligt att definiera den momentana hastigheten i en punkt x_0 för en given funktion f som:

$$\lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + h) - f(x_0)}{(x_0 + h) - x_0} = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x_0 + h) - f(x_0)}{h}$$

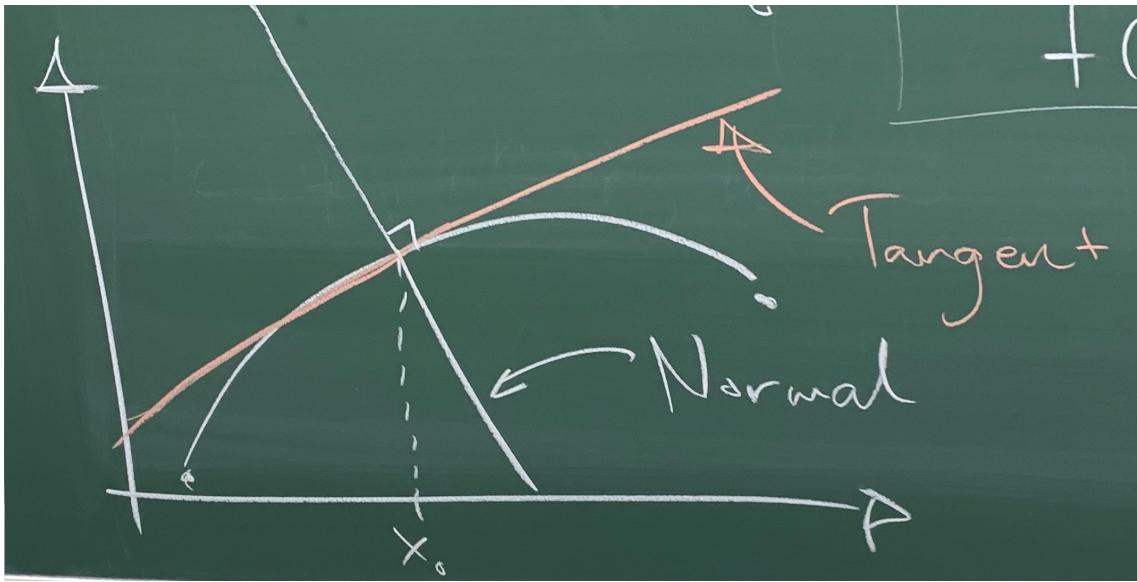
Om detta gränsvärde existerar, så kallas det för derivatan av f i $x = x_0$ och betecknas $f'(x_0)$. Geometriskt så kan $f'(x_0)$ tolkas som tangentlinjens lutning i $x = x_0$ för grafen till f . Precis som för gränsvärden kan man definiera höger- och vänster-derivatan som:

$$\text{Höger: } f'_+(x_0) = \lim_{h \rightarrow 0^+} \frac{f(x_0 + h) - f(x_0)}{h}$$

$$\text{Vänster: } f'_-(x_0) = \lim_{h \rightarrow 0^-} \frac{f(x_0 + h) - f(x_0)}{h}$$

En funktion f sägs vara deriverbar på ett interval $[a, b]$ om den är deriverbar i varje punkt $x \in (a, b)$ samt höger- respektive vänster-deriverbar i a respektive b . Från derivatan kan man "enkelt" beräkna lutningen för normalen, dvs den linje som är vinkelrät mot tangenten som:

$$\text{Normalens lutning i } x_0 = -\frac{1}{f'(x_0)}$$

Ex: (2.2.21)

Använd derivatans definition och beräkna $f'(x)$ givet funktionen $f(x) = \frac{1}{\sqrt{1-x^2}}$

Lösning :

Vi måste räkna följande gränsvärde då h går mot 0:

$$\begin{aligned}
 \frac{f(x+h) - f(x)}{h} &= \frac{\frac{1}{\sqrt{1+(x+h)^2}} - \frac{1}{\sqrt{1+x^2}}}{h} = \frac{\frac{\sqrt{1+x^2} - \sqrt{1+(x+h)^2}}{\sqrt{1+(x+h)^2} \cdot \sqrt{1+x^2}}}{h} = \\
 &= \frac{\sqrt{1+x^2} - \sqrt{1+(x+h)^2}}{h \sqrt{1+(x+h)^2} \sqrt{1+x^2}} \cdot \frac{\sqrt{1+x^2} \sqrt{1+(x+h)^2}}{h \sqrt{1+(x+h)^2} \sqrt{1+x^2}} = \\
 &= \frac{(1+x^2) - (1+(x+h)^2)}{h \sqrt{1+(x+h)^2} \sqrt{1+x^2} (\sqrt{1+x^2} + \sqrt{1+(x+h)^2})} = \frac{1+x^2 - (1+x^2+2xh+h^2)}{h \sqrt{1+(x+h)^2} \sqrt{1+x^2} (\sqrt{1+x^2} + \sqrt{1+(x+h)^2})} = \\
 &= \frac{-h(2x+h)}{\sqrt{1+(x+h)^2} \sqrt{1+x^2} (\sqrt{1+x^2} + \sqrt{1+(x+h)^2})} = \frac{-2x-h}{h \sqrt{1+(x+h)^2} \sqrt{1+x^2} (\sqrt{1+x^2} + \sqrt{1+(x+h)^2})} \\
 &\xrightarrow{h \rightarrow 0} -\frac{2x}{\sqrt{1+x^2} \sqrt{1+x^2} (2\sqrt{1+x^2})} = -\frac{2x}{2(\sqrt{1+x^2})^3} = -\frac{x}{(1+x^2)^{\frac{3}{2}}}
 \end{aligned}$$

Så $f'(x) = -\frac{x}{(1+x^2)^{\frac{3}{2}}}$

10.2 Räkneregler

Några ”standardderivator”:

1. $f(x) = c$ (konstant) $\Rightarrow f'(x) = 0$
2. $f(x) = x^r \Rightarrow f'(x) = r \cdot x^{r-1}$

Genom derivatans definition visar man enkelt att:

- $(f \pm g)'(x) = f'(x) \pm g'(x)$
- $(C \cdot f)'(x) = C \cdot f'(x)$

Två andra extremt viktiga räkneregler för derivator är produktregeln och kedjeregeln.

Produktregeln: $(f \cdot g)'(x) = f'(x) \cdot g(x) + f(x) \cdot g'(x)$

(Ur denna får man även "kvotregeln" genom att sätta $\frac{f(x)}{g(x)} = f(x) \cdot g^{-1}(x)$)

Kedjeregeln: $(f \circ g)'(x) = f(g(x))' = \underline{f'(g(x)) \cdot g'(x)}$

Kedjeregeln ligger till grund för alla implementationer av träningssteget för neurala nätverk (typ av AI-algoritm) nämligen genom s.k. "backwards propagation".

Intuitivt så motsvarar derivatan $f'(x)$ tangentlinjens lutning för f i x . Borde betyda att f "hänger ihop" i x , dvs. att f är kontinuerlig i x ?

Sats: (deriverbarhet ger kontinuitet)

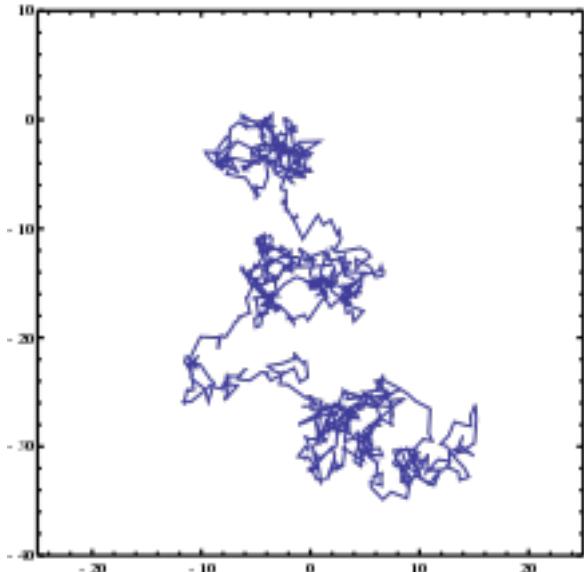
Om f är deriverbar i x så är f kontinuerlig i x . (tenta)

Bevis :

Att f är deriverbar i x betyder att gränsvärdet $\lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x+h)-f(x)}{h}$ existerar. Men det betyder att $\lim_{h \rightarrow 0} (f(x+h) - f(x)) = \lim_{h \rightarrow 0} (f(x+h) - f(x)) \cdot \frac{h}{h} = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(x+h)-f(x)}{h} \cdot h = 0$. Så $\lim_{h \rightarrow 0} (f(x+h) - f(x)) = 0 \Leftrightarrow \lim_{h \rightarrow 0} f(x+h) = f(x)$. Låt $x+h = y \Rightarrow \lim_{y \rightarrow x} f(y) = f(x)$, dvs. f är kontinuerlig i x .

□

Gäller det motsatta, dvs. att om f är kontinuerlig i x så är f deriverbar i x ? Nej! T.ex. är s.k. Brownsk rörelse $B(t)$ (slmpfunktion) kontinuerlig i alla punkter men ej deriverbar någonstans.

Brownsk rörelse används bl. a. inom signalbehandling samt inom matematisk finans (för att modellera aktieprisutveckling).

10.3 Derivatan av trigonometriska funktioner

Det gäller att:

$$\frac{d}{dx} \sin x = \cos x$$

$$\frac{d}{dx} \cos x = -\sin x$$

$$\frac{d}{dx} \tan x = \frac{1}{\cos^2 x} = \frac{1}{1 - \sin^2 x} = \frac{\cos^2 x + \sin^2 x}{\cos^2 x} = 1 + \tan^2 x$$

Alla dessa bygger på beviset att

$$\lim_{x \rightarrow 0} \frac{\sin x}{x} = 1$$

Ex: (2.4.12)

Beräkna derivatan av:

$$f(x) = (2 + |x|^3)^{\frac{1}{3}}$$

Lösning :

Tänk $2 + |x|^3$ som en inre funktion och använd kedjeregeln!

$$f'(x) = \frac{1}{3} \cdot (2 + |x|^3)^{\frac{1}{3}-1} \cdot (2 + |x|^3)' = \frac{1}{3} (2 + |x|^3)^{\frac{-2}{3}} \cdot (2 + |x|^3)'$$

$$(2 + |x|^3)' = 0 + (|x|^3)' = \{ \text{kedjeregeln} \} = 3 \cdot |x|^2 \cdot (|x|)'$$

Vad är $(|x|)'$?

$$|x| = \begin{cases} x, & \text{om } x \geq 0 \\ -x, & \text{om } x < 0 \end{cases} \Rightarrow (|x|)' = \begin{cases} 1, & \text{om } x \geq 0 \\ -1, & \text{om } x < 0 \end{cases} = \text{sgn}(x)$$

så

$$f'(x) = \frac{1}{3} (2 + |x|^3)^{\frac{-2}{3}} \cdot 3 \cdot |x|^2 \cdot \text{sgn}(x) = \frac{x^2}{(2 + |x|^3)^{\frac{2}{3}}} \cdot \text{sgn}(x), x \neq 0$$

10.4 Repetition derivata

Om en funktion f beskriver hur värdet y av någon typ av process beror av en inparameter x , dvs. $y = f(x)$, så beskriver derivatan f' hur snabbt/långsamt motsvarande process förändras givet indata x . $f'(x)$ kan tolkas som förändringshastigheten av f i punkten x . T. ex.

x = "framledningstemperatur för radiatorvatten"

$f(x)$ = "inomhustemperatur givet framledningstemperatur x "

$\Rightarrow f'(x)$ = "förändringshastigheten i inomhustemperatur givet förändring i framledningstemperatur x "

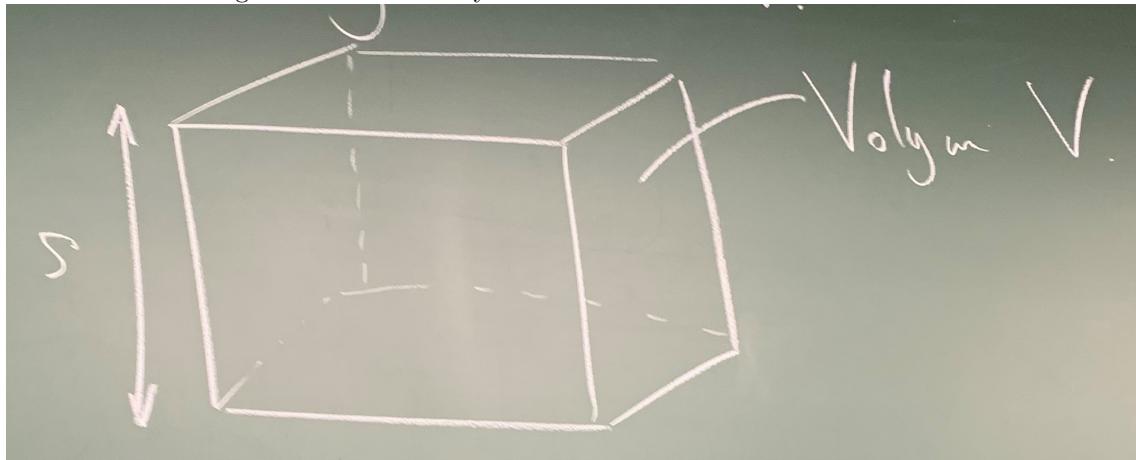
Derivator används och tolkas på liknande sätt i en mängd olika sammanhang, från ekonomi/samhällsvetenskap till fysik/teknik/naturvetenskap. Måste förstå möjligheter, begränsningar och egenskaper för f' .

Ex: (2.7.20)

Bestäm förändringshastigheten för sidorna av en kub som funktion av kubens volym.

Lösning:

Kalla kubens sidolängd för s och dess volym för V .

Vi vill hitta ett explicit uttryck för $s'(V)$. Vi vet att $V = s^3 \Leftrightarrow \sqrt[3]{V} = V^{\frac{1}{3}}$. Alltså är $s'(V) = \frac{1}{3} \cdot V^{\frac{1}{3}-1} = \frac{1}{3} \cdot V^{-\frac{2}{3}} = \frac{1}{3 \cdot V^{\frac{2}{3}}}$. \square

Ex: (2.7.29)

Om det kostar en fabrikör $C(x)$ kr att tillverka x enheter av något (brödrostar) så innebär detta en snittkostnad per enhet av $C(x)/x$ kr/enhet

Visa att det antal enheter x som minimerar snittkostnaden gör snitt- och marginal-kostnaden ($C'(x)$) lika.

Lösning:

Låt $A(x)$ beteckna snittkostnad, dvs. $A(x) = \frac{C(x)}{x}$. Då gäller att

$$A'(x) = \frac{d}{dx} \left[\frac{C(x)}{x} \right] = \{ \text{produktregeln} \} = C'(x) \cdot x^{-1} + C(x) \cdot (-1) \cdot x^{-2} = \frac{C'(x) \cdot x - C(x)}{x^2}$$

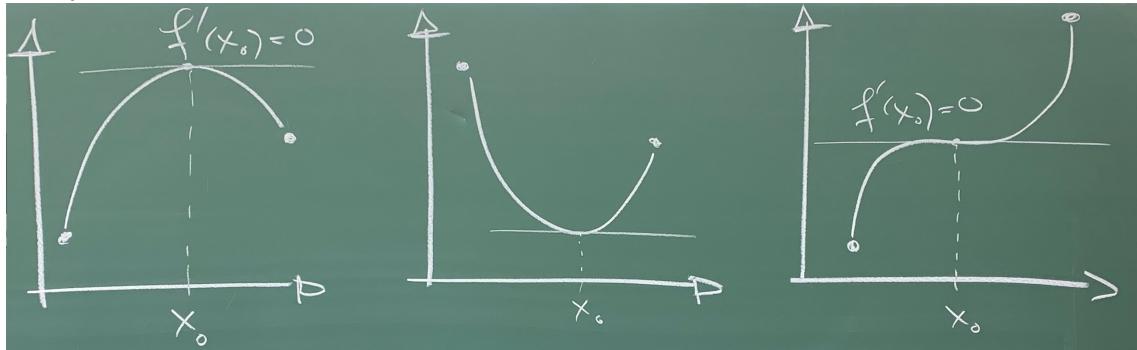
Vi ser att $A'(x) = 0 \Leftrightarrow C'(x) \cdot x - C(x) = 0 \Leftrightarrow \text{marginalkostnad} = C'(x) = \frac{C(x)}{x} = \text{snittkostnad}$.

\square

Varför sattes $A'(x) = 0$ som en garant för ett minimum?

Rent generellt så betyder $f'(x_0) = 0$ att en given funktion f har horizontell tangent i $x = x_0$. Sådana punkter $x = x_0$ kallas för kritiska punkter och man säger att f är stationär för sådana x . Geometriskt kan detta bara betyda något

av följande:

Hur visste man att $A'(x) = 0$ skulle motsvara en kritisk punkt för ett minvärde av $A(x)$?

Rimligt att anta att $C(x) = K + c(x)$ där K är en fast kostnad och $c(x)$ den kostnad som går upp per producerad enhet.

- $A(x) \approx \frac{K}{x}$ om x litet \Rightarrow avtagande.
- $A(x) \approx \frac{c(x)}{x}$ om x stort \Rightarrow konstant eller växande.

$\Rightarrow A(x)$ har ett minimum ... (?)

Smidigare att kika på Högre ordningens derivator!

10.5 Högre ordningens derivator

Givet en funktion f kan man definiera andraderivatan f'' som $f'' = (f')'$. På liknande sätt definieras tredje-, fjärde, och högre ordningens derivator som

$$f^{(n)} = (f^{(n-1)})'$$

Andraderivatan bär precis som förstaderivatan både på teknisk- och geometrisk information om f . Om x = tid och $f(x)$ = tillryggalagd sträcka så motsvarar $f'(x)$ = momentan hastighet och $f''(x)$ = momentan acceleration. Geometriskt så kan $f''(x_0)$ tolkas som krökningen av grafen till f i punkten $x = x_0$. Det gäller att om:

- $f''(x_0) > 0 \Rightarrow f$ konvex i x_0
- $f''(x_0) < 0 \Rightarrow f$ konkav i x_0
- $f''(x_0) = 0 \Rightarrow f$ kan vara konvex eller konkav (och kan vara en s.k. inflektionspunkt) eller ingetdera.

Speciellt gäller för stationära punkter där $f'(x_0) = 0$ att:

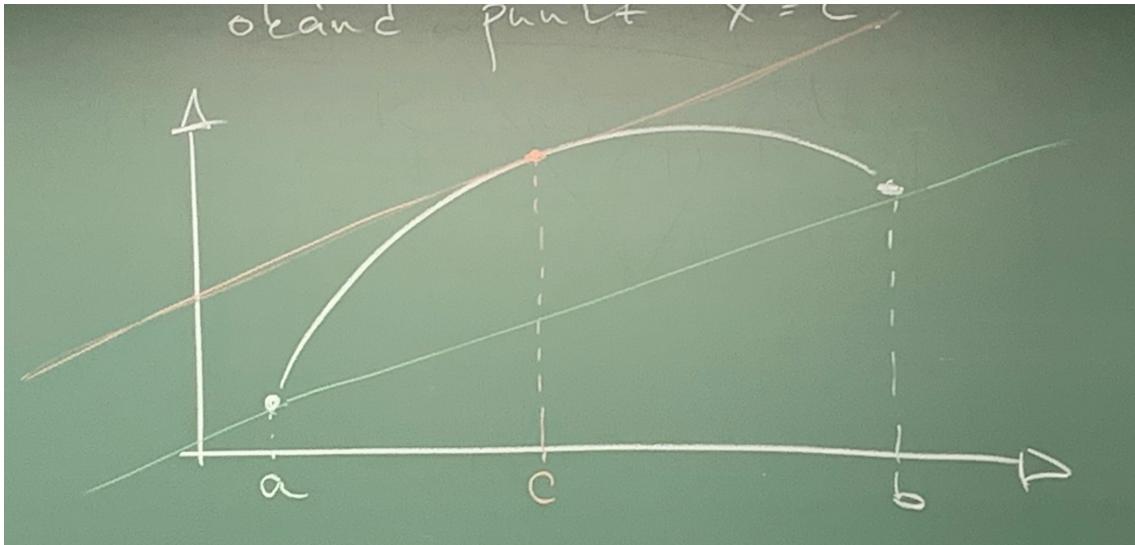
- $f''(x_0) > 0 \Rightarrow f$ har ett lokalt minimum i x_0
- $f''(x_0) < 0 \Rightarrow f$ har ett lokalt maximum i x_0

Sats: (medelvärdessatsen för derivator)(tentat)

Antag att f är en kontinuerlig funktion på $[a, b]$ och deriverbar på (a, b) . Då existerar en punkt $c \in (a, b)$ sådan att

$$\frac{f(b) - f(a)}{b - a} = f'(c)$$

(Notera: Vänsterledet = snittlutningen av f mellan a och b,
Högerledet = tangentlutningen i punkt c)

För att bevisa detta använder man ett annat resultat som kallas Rolles sats.

Sats: (Rolle)

Antag att g är kontinuerlig på $[a, b]$ och deriverbar på (a, b) . Om $g(a) = g(b)$ så finns en punkt $c \in (a, b)$ sådan att $g'(c) = 0$.

(Notera: Rolles sats är ett specialfall av medelvärdessatsen).

Bevis av medelvärdessatsen:

Givet en funktion f som uppfyller villkoren i satsen så kan vi konstruera funktionen g som

$$g(x) = f(x) - \left(f(a) + \frac{f(b) - f(a)}{b - a} \cdot (x - a) \right)$$

Uppenbart att g är kontinuerlig på $[a, b]$ och deriverbar på (a, b) eftersom f är det. Notera också att: $g(a) = f(a) - \left(f(a) + \frac{f(b) - f(a)}{b - a} \cdot (a - a) \right) = f(a) - f(a) = 0$

$$g(b) = f(b) - \left(f(a) + \frac{f(b) - f(a)}{b - a} \cdot (b - a) \right) = f(b) - f(a) - (f(b) - f(a)) = 0$$

$$\text{Så } g(a) = g(b) \text{ och } g'(x) = f'(x) - 0 - \frac{f(b) - f(a)}{b - a}$$

Enligt Rolles sats finns då en punkt $c \in (a, b)$ så att $g'(c) = 0$, dvs. $g'(c) = f'(c) - \frac{f(b) - f(a)}{b - a} = 0 \Leftrightarrow f'(c) = \frac{f(b) - f(a)}{b - a}$

□

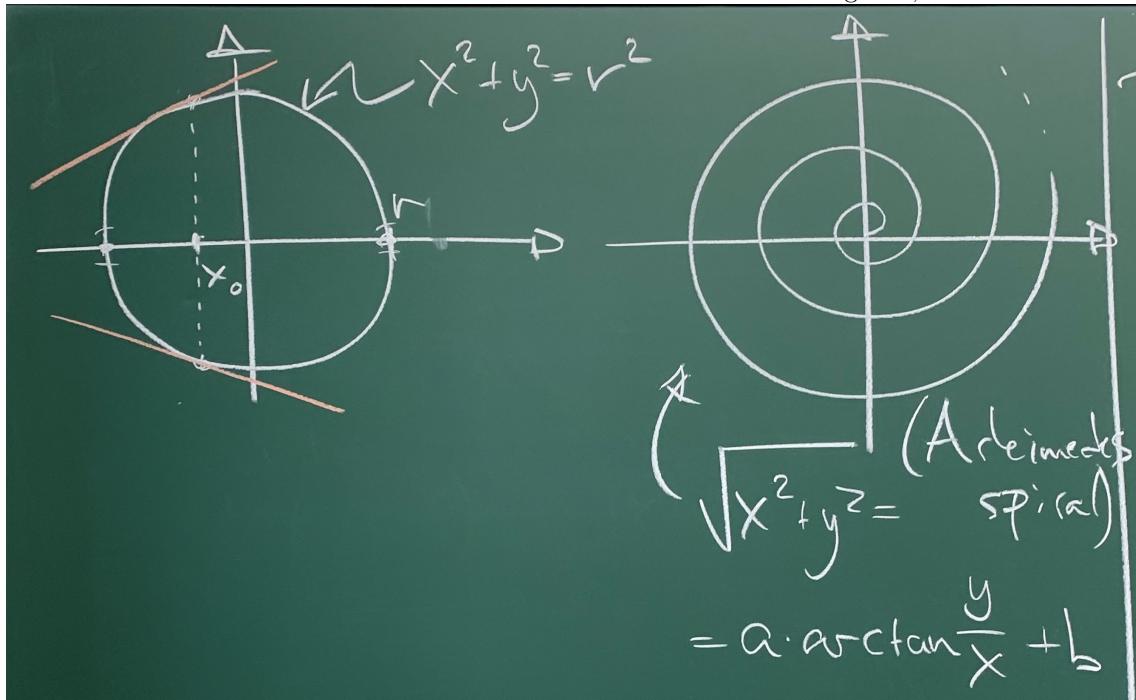
Sats:

Låt J vara ett öppet interval och I vara J utan ändpunkter. Om f kontinuerlig på I och deriverbar på J gäller att

- $f'(x) \leq 0 \forall x \in J \Rightarrow f$ Strängt växande/avtagande på I
- $f'(x) \geq 0 \forall x \in J \Rightarrow f$ Växande/avtagande på I

10.6 Implicit derivering

Att derivera en given funktion $f(x)$ är "lätt" med hjälp av regler som exempelvis produktregeln och kedjeregeln. Ibland vill man dock beräkna derivator för kurvor som inte är funktionsgrafer, t. ex. en cirkel

Denna typ av kurvor kan inte skrivas på formen $f(x)$ (Ett x -värde kan inte svara mot flera y -värden), men ändå kan man beräkna derivatan $F'(x, y)$ i punkten (x_0, y_0) .

$$F(x, y) = \sqrt{x^2 + y^2} - a \cdot \arctan\left(\frac{y}{x}\right) - b$$

Hur beräknar man derivatan av kurvan $F(x, y) = 0$ i punkten $x = x_0$? Notera att det mycket väl kan finnas flera derivator tillhörande en given punkt $x = x_0$. Vi kan använda kedjeregeln för att beräkna $F'(x, y)$

Ex: (2.9.5)

Givet kurvan $x^2y^3 = 2x - y$, bestäm y' uttryckt i termer av x och y .

Lösning:

$$\begin{aligned} x^2y^3 = 2x - y &\Leftrightarrow \underbrace{x^2y^3 - 2x + y}_F = 0 \\ F'(x, y) &= \frac{d}{dx}[F(x, y)] = \frac{d}{dx}[x^2y^3 - 2x + y] = \frac{d}{dx}(x^2y^3) - \frac{d}{dx}(2x) + \frac{d}{dx}(y) = \\ &= \left\{ \frac{d}{dx}(2x) = 2, \frac{d}{dx}(y) = \frac{d}{dx}y = y' \right\} = \frac{d}{dx}(x^2y^3) - 2 + y' = \{\text{produktsregeln}\} = 2x \cdot y^3 + x^2 \cdot \frac{d}{dx}(y^3) - 2 + y' = \{\text{kedjeregeln}\} = \\ &= 2x \cdot y^3 + x^2 \cdot 3y^2 \cdot y' - 2 + y' \end{aligned}$$

För kurvan gäller att

$$f(x, y) = 0 \Rightarrow F'(x, y) = 0 \Rightarrow 2xy^3 + 3x^2y^2y' - 2 + y' = 0 \Leftrightarrow y' = \frac{2 - 2xy^3}{1 + 3x^2y^2}$$

Vid implicit derivering måste man vara noga med att ha koll på punkter där derivatan eventuellt inte existerar.

Primitiva funktioner

11.1 Indefinita integralen

Med en primitiv funktion (antiderivata) till en funktion f på ett intervall I menas en funktion F sådan att

$$F'(x) = f(x) \quad \forall x \in I$$

Eftersom derivatan av alla konstantfunktioner $g(x) = C$ är 0 ($g'(x) = 0$) så finns oändligt många primitiva funktioner till f eftersom alla $G(x) = F(x) + C$ funkar. Den indefinita integralen av f innefattar alla dessa!

11.1.1 Definition

Givet en funktion f definieras den indefinita integralen som

$$\int f(x)dx := F(x) + C, \quad x \in I$$

Där C är en godtycklig konstant och F är en primitiv funktion till f , dvs

$$F'(x) = f(x) \quad \forall x \in I$$

Integralen är en hörnsten inom matematisk analys och används i en mängd olika sammanhang.

Ex: (2.10.30)

Lös begynnelsevärdesproblemet

$$\begin{cases} y' = x^{\frac{1}{3}} \\ y(0) = 5 \end{cases}$$

Lösning:

Att lösa begynnelsevärdesproblemet innebär att bestämma $y(x)$. Om $y' = x^{\frac{1}{3}}$ så måste

$$y = \int x^{\frac{1}{3}}dx = \left\{ \frac{d}{dx}x^{\frac{4}{3}} = \frac{4}{3} \cdot x^{\frac{1}{3}} \right\} = \frac{3}{4} \cdot x^{\frac{4}{3}} + C$$

. Vidare så vet vi att $y(0) = 5$ så $\Rightarrow \frac{3}{4} \cdot 0 + C = 5 \Leftrightarrow C = 5$ och vi får att

$$y = \frac{3}{4}x^{\frac{4}{3}} + 5$$

□

11.2 l'Hôpitals regler

l'Hôpitals regler är en strategi som ibland kan användas för att lösa icke-triviala gränsvärdesproblem, dvs. gränsvärden av typen

$$\lim_{x \rightarrow \dots} = \begin{cases} 0, & \pm\infty \\ 0, & \pm\infty \end{cases}, \quad 0 \cdot \infty$$

Här kan l'Hôpital funka!

11.2.1 l'Hôpitals första regel

Antag att f och g är deriverbara på (a, b) och att $g'(x) \neq 0$. Antag också att

$$(i) \lim_{x \rightarrow c} f(x) = \lim_{x \rightarrow c} g(x) = 0, c \in (a, b)$$

$$(ii) \lim_{x \rightarrow c} \frac{f'(x)}{g'(x)} = L \text{ (Där } L \text{ kan vara ändligt eller oändligt)}$$

Då är $\lim_{x \rightarrow c} \frac{f(x)}{g(x)} = L$ (Funkar även för $\lim_{x \rightarrow a^+}, \lim_{x \rightarrow b^-}$ och om $a, b = \pm\infty$)

11.2.2 l'Hôpitals andra regel

Antag att f och g är deriverbara på (a, b) och att $g'(x) \neq 0$. Antag också att

$$(i) \lim_{x \rightarrow c} g(x) \neq 0, c \in (a, b)$$

$$(ii) \lim_{x \rightarrow c} \frac{f'(x)}{g'(x)} = L \text{ (} L \text{ ändligt eller oändligt)}$$

Då är $\lim_{x \rightarrow c} \frac{f(x)}{g(x)} = L$.

Ex: (4.3.6)

Bestäm

$$\lim_{x \rightarrow 1} \frac{x^{\frac{1}{3}} - 1}{x^{\frac{2}{3}} - 1}$$

Lösning:

Gränsvärde av typen " $\frac{0}{0}$ ". Om $f(x) = x^{\frac{1}{3}} - 1$ och $g(x) = x^{\frac{2}{3}} - 1$ så är $g'(x) = \frac{2}{3} \cdot x^{-\frac{1}{3}}$ och därmed $g'(x) \neq 0$ i en omgivning av $x = 1$, dvs. $(1 - \varepsilon, 1 + \varepsilon)$ för $\varepsilon > 0$. Gäller också att

$$\lim_{x \rightarrow 1} f(x) = \lim_{x \rightarrow 1} g(x) = 0$$

och att

$$\lim_{x \rightarrow 1} \frac{f'(x)}{g'(x)} = \lim_{x \rightarrow 1} \frac{\frac{1}{3}x^{-\frac{2}{3}}}{\frac{2}{3} \cdot x^{-\frac{1}{3}}} = \lim_{x \rightarrow 1} \frac{1}{3} \cdot x^{-\frac{2}{3}} \cdot \frac{3}{2} \cdot x^{\frac{1}{3}} = \lim_{x \rightarrow 1} \frac{1}{2} \cdot x^{-\frac{1}{3}} = \frac{1}{3}$$

Och enligt l'Hôpitals första regel gäller därför att

$$\lim_{x \rightarrow 1} \frac{x^{\frac{1}{3}} - 1}{x^{\frac{2}{3}} - 1} = \frac{1}{2}$$

□

11.3 Standardgränsvärden

Förutom l'Hôpitals regler finns en samling så kallade standardgränsvärden som man alltid kan ta för givna (om inte annat anges) när man löser gränsvärdesproblem:

- $\lim_{x \rightarrow 0} \frac{\sin x}{x} = 1$
- $\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{x^b}{a^x} = 0$, om $a > 1$ och $b \in \mathbb{R}$
- $\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{a} = 1$, om $a > 0$
- $\lim_{n \rightarrow \infty} \sqrt[n]{n} = 1$
- $\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{x^n}{e^x} = 0$

- $\lim_{x \rightarrow -\infty} |x|^n e^x = 0$
- $\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{\ln x}{x^n} = 0$
- $\lim_{x \rightarrow 0^+} x^n \cdot \ln x = 0$
- $\lim_{n \rightarrow \infty} (1 + \frac{1}{n})^n = e$
- $\lim_{n \rightarrow \infty} (1 + \frac{x}{n})^n = e^x$

Ex: (4.1.11)

Hur snabbt förändras volymen av en rektangulär låda då höjden är 6 cm, bredden 5 cm och djupet 4 cm om både höjd och djup ökar med 1 cm/s och bredden minskar med 2 cm/s?

Lösning:

Lådans dimensioner beror av tiden så $x = x(t)$, $y = y(t)$, $z = z(t)$. Det gäller för volymen $V(t)$ att $V(t) = x(t) \cdot y(t) \cdot z(t)$ och vid tiden $t = t_0$ vet vi att $x(t_0) = 6, y(t_0) = 5, z(t_0) = 4, x'(t_0) \leq (t_0) = 1$ och $y'(t_0) = -2$. Vad blir $V'(t_0)$?

$$\begin{aligned} V'(t) &= \frac{d}{dt}(x(t) \cdot y(t) \cdot z(t)) = \{\text{Produktregeln}\} = \\ &= x'(t) \cdot y(t) \cdot z(t) + x(t) \cdot y'(t) \cdot z(t) + x(t) \cdot y(t) \cdot z'(t) \Rightarrow V'(t_0) = \\ &1 \cdot 5 \cdot 4 + 6 \cdot (-2) \cdot 4 + 6 \cdot 5 \cdot 1 = 30 - 48 + 30 = 2\text{cm}^3/\text{s} \end{aligned}$$

Så lådans volym ökar med $2\text{cm}^3/\text{s}$

□

Ex: (4.1.38)

Två tunga lådor är sammankopplade med ett 15m långt och starkt (icke-elastiskt) rep enl. figur

Hur snabbt rör sig låda B mot punkten Q då låda A befinner sig 3m från Q och rör sig bort från denna punkt med en fart av 0.5m/s ?

Lösning:

Beteckna repets längd l och de båda dellängderna l_x och l_y . Då gäller att $l(t) = l_x(t) + l_y(t) = \sqrt{x^2(t) + 4^2} + \sqrt{y^2(t) + 4^2}$ och

$$\begin{aligned} 0 = l'(t) &= \frac{1}{2}(x^2(t) + 16)^{-\frac{1}{2}} \cdot 2x(t) \cdot x'(t) + \frac{1}{2}(y^2(t) + 16)^{-\frac{1}{2}} \cdot 2y(t) \cdot y'(t) = \\ &= \frac{x(t) \cdot x'(t)}{\sqrt{x^2(t) + 16}} + \frac{y(t) \cdot y'(t)}{\sqrt{y^2(t) + 16}} \end{aligned}$$

Vi vet att vid $t = t_0$ så är $x(t_0) = 3, x'(t_0) = 0.5$ och $y(t_0) = \sqrt{l_y^2 - 16} = \sqrt{(l - l_x)^2 - 16} = \sqrt{(15 - \sqrt{16} - 9)^2 - 16} = \sqrt{84}$
 så $0 = \frac{3 \cdot 0.5}{\sqrt{9+16}} + \frac{\sqrt{84} \cdot y'(t_0)}{\sqrt{84+16}} \Rightarrow y'(t_0) = -\frac{3}{\sqrt{84}} \approx -0.327\text{m/s}$

□

12.1 Definition

Handlar om att på numerisk väg lösa ekvationen $f(x) = 0$. Om till exempel f är kontinuerlig kan man använda bisektionsalgoritmen, dvs. hitta två tal a och b så att $f(a) < 0$ och $f(b) > 0$ (eller tvärt om!). Då ligger åtminstone ett nollställe mellan a och b .

Beräkna $f(\frac{a+b}{2})$, dvs. värdet i mittpunkten och avgör sedan om nollställe ligger i antingen intervallet $[a, \frac{a+b}{2}]$ eller i $[\frac{a+b}{2}, b]$. Fortsätt på samma vis i delintervallen...

12.2 Fixpunktsiteration

Formulera om $f(x) = 0$ som $g(x) = x$ (om möjligt). Till exempel $f(x) = \sin^2(x) + x^2 - x = 0$ blir då $g(x) = 3\sin^2(x) + x^2 = x$. Ta sedan ett tal $x = x_0$ som troligtvis ligger nära det x som löser ekvationen och sätt in $g(x)$. $x_0 \rightarrow g(x_0) = x_1 \rightarrow g(x_1) = x_2 \rightarrow g(x_2) \dots$ dvs. beräkna x_0, x_1, x_2, \dots enligt $g(x_n) = x_{n+1}$. Under vissa förutsättningar konvergerar talföljden $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n$ och man hittar en lösning till $g(x) = x$, dvs. $f(x) = 0$. Gränsvärde $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x$ kallas fixpunkt till $g(x)$.

Sats:

Antag att g är definierad på intervallet $I = [a, b]$ och uppfyller att:

1. $f(x) \in I$ om $x \in I$
2. Det finns en konstant $0 < k < 1$ så att $\forall u, v \in I$ gäller att $|f(u) - f(v)| \leq k \cdot |u - v|$ (lipschitz-kontinuitet). Då har g en unik fixpunkt $r \in I$, dvs. $g(r) = r$ och oavsett val av $x_0 \in I$ så är $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = r$.

12.3 Newtons metod

Fungerar bra om man söker nollställen $f(x) = 0$ där f är en deriverbar funktion. Går ut på att iterativt hitta nollställen till tangentlinjer!

För $x = x_n$ har man tangentlinjen $\frac{y-f(x_n)}{x_{n+1}-x_n} = f'(x_n)$. Newtons metod kan faljera om f inte är överallt deriverbar eller om det finns horizontella/vertikala tangenter.

Extremvärden

13.1 Definition

Ett extremvärde av en funktion f är en punkt där värdet av f är maximalt/minimalt, antingen globalt eller lokalt.

13.1.1 Definition globalt extremvärde

En funktion f har ett eller flera globalt maximum/minimum i $x = x_0$ (där $x_0 \in D(f)$) om $f(x) \leq f(x_0) \forall x \in D(f)$.

13.1.2 Definition lokalt extremvärde

En funktion f har ett lokalt maximum/minimum i $x = x_0$ (där $x_0 \in D(f)$) om det finns ett tal $h > 0$ så att $f(x) \leq f(x_0)$ för ett $x \in D(f)$ så att $|x - x_0| < h$.

Lokala (och globala) extrempunkter kan hittas i tre olika typer av fall:

1. Kritiska punkter, dvs. i x sådana att $f'(x) = 0$.
2. Singulära punkter, dvs. i x sådana att $f'(x)$ ej existerar.
3. Ändpunkter av $D(f)$

Ex: (4.4.13)

Hitta alla globala och lokala extrempunkter till $f(x) = |x - 1|$, $x \in [-2, 2]$.

Lösning:

f saknar kritiska punkter (eftersom $f'(x) = \text{sgn}(x - 1)$). Har singulär punkt i $x = 1$ där $f(1) = 0$ och i ändpunktarna gäller att:

- $f(-2) = |-2 - 1| = |-3| = 3$
- $f(2) = |2 - 1| = |1| = 1$

Så globalt minimum i $x = 1$, globalt maximum i $x = -2$ och lokalt maximum i $x = 2$.

Taylorpolynom fortsättning

Givet en funktion f och en punkt $x = a$ (där f är tillräckligt många gånger deriverbar) lärde vi oss att:

$$f(x) = P_n(x) + E_n(x) = \underbrace{f(a) + f'(a)(x-a) + \cdots + \frac{f^{(n)}(a)}{n!}(x-a)^n}_{\text{Taylorpolynomet } P_n} + \underbrace{\frac{f^{(n+1)}(s)}{(n+1)}(x-a)^{(n+1)}}_{\text{Lagranges restsats}}$$

För något tal s mellan a och x . Polynomet $P_n(x)$ approximerar funktionen f i närheten av $x = a$. Ofta är man inte intresserad av det exakta uttrycket för felet $E_n(x)$ utan bara ”hur snabbt det växer” i takt med att x rör sig från a . Smidigt att använda så kallad O-notation (ordonotation eller stora O-notation).

Man skriver att $f(x) = O(u(x))$ då $x \rightarrow a$ om det finns ett tal $K > 0$ och $\delta > 0$ så att $|f(x)| \leq K \cdot |u(x)|$ då $0 < |x-a| < \delta$. På liknande sätt, om $f(x) = g(x) + O(u(x))$ då $x \rightarrow a$ så betyder det att $f(x) - g(x) = O(u(x))$. För Taylorutvecklingen gäller alltså att $f(x) = P_n(x) + O((x-a)^{n+1})$

14.1 Räkneregler för O

- $C \cdot O(u(x)) = O(u(x)) \quad \forall C > 0$
- $O(f(x)) \cdot O(g(x)) = O(f(x) \cdot g(x))$
- $O(x^m) + O(x^n) = O(x^n)$ om $n \geq m$ och $x \rightarrow \infty$
- $O(x^m) + O(x^n) = O(x^m)$ om $n \geq m$ och $x \rightarrow 0$
- Om $f(x) = O((x-a)^k \cdot u(x))$ då $x \rightarrow a$ så är $\frac{f(x)}{(x-a)^k} = O(u(x))$ då $x \rightarrow a$

Sats: (Om Taylorpolynom och O)

Om $f(x) = Q_n(x) + O((x-a)^{n+1})$ då $x \rightarrow a$ och Q_n är ett polynom av grad n så är Q_n = Taylorpolynomet av f runt $x = a$.

14.2 l'Hôpitals regel och Taylorpolynom

14.2.1 Tes

Vi kan förstå l'Hôpitals regel bättre med hjälp av taylorpolynom och O-notation. Vi har lärt oss att om gränsvärdet $\lim_{x \rightarrow a} \frac{f(x)}{g(x)}$ är av typen ” $\frac{0}{0}$ ” och $g'(x) \neq 0$ i en omgivning av $x = a$ så kan man istället försöka beräkna $\lim_{x \rightarrow a} \frac{f'(x)}{g'(x)}$. Om det senare gränsvärdet konvergerar och inte är av typen $\frac{0}{0}$ så konvergerar det förra mot samma sak.

14.2.2 Varför?

Betrakta första ordens Taylorutveckling av f och g runt $x = a$:

$$\begin{aligned} f(x) &= f(a) + f'(a) \cdot (x-a) + O((x-a)^2) \\ g(x) &= g(a) + g'(a) \cdot (x-a) + O((x-a)^2) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
&\Rightarrow \lim_{x \rightarrow a} \frac{f(x)}{g(x)} = \frac{f(a) + f'(a)(x-a) + O((x-a)^2)}{g(a) + g'(a)(x-a) + O((x-a)^2)} \\
&= \{f(a) = g(a) = 0 \text{ enligt förutsättning}\} = \\
&= \lim_{x \rightarrow a} \frac{f'(a)(x-a) + O((x-a)^2)}{g'(a)(x-a) + O((x-a)^2)} = \{\text{bryt ut } (x-a) \text{ ur täljare och nämnare}\} = \\
&= \lim_{x \rightarrow a} \frac{f'(a) + O((x-a))}{g'(a) + O((x-a))} = \frac{f'(a)}{g'(a)}
\end{aligned}$$

Och om l'Hôpital inte funkar, dvs. $\lim_{x \rightarrow a} \frac{f'(x)}{g'(x)}$ är av typen $\frac{0}{0}$? Testa då istället $\lim_{x \rightarrow a} \frac{f''(x)}{g''(x)}$. Om det gränsvärdet inte är av typen $\frac{0}{0}$ så kommer

$$\lim_{x \rightarrow a} \frac{f(x)}{g(x)} = \lim_{x \rightarrow a} \frac{f''(x)}{g''(x)}$$

Varför? Taylorutveckling till andra ordningen runt $x = a$ ger:

$$\begin{aligned}
f(x) &= f(a) + f'(a)(x-a) + \frac{f''(a)}{2}(x-a)^2 + O((x-a)^2) \\
g(x) &= g(a) + g'(a)(x-a) + \frac{g''(a)}{2}(x-a)^2 + O((x-a)^2)
\end{aligned}$$

Samma räkning som innan ger att

$$\lim_{x \rightarrow a} \dots = \frac{f''(a)}{g''(a)}$$

Ex: (Kompendiet, övning 9.5)

Beräkna gränsvärdet

$$\lim_{x \rightarrow 0} \left(\frac{1}{\sin^2 x} - \frac{1}{x^2} \right)$$

Lösning:

Gränsvärdet är icke-trivialt då direkt insättning av $x = 0$ ger " $\infty - \infty$ ". Börja med lite omskrivningar.

$$\begin{aligned}
\frac{1}{\sin^2 x} - \frac{1}{x^2} &= \frac{x^2}{x^2 \sin^2 x} - \frac{\sin^2 x}{x^2 \sin^2 x} = \frac{x^2 - \sin^2 x}{x^2 \cdot \sin^2 x} = \{\cos 2x = \cos^2 x - \sin^2 x = (1 - \sin^2 x) - \sin^2 x = 1 - 2\sin^2 x \text{ så } \sin^2 x = \frac{1 - \cos 2x}{2}\} = \\
&= \frac{x^2 - \frac{1 - \cos 2x}{2}}{x^2 \cdot \frac{1 - \cos 2x}{2}} = \frac{2x^2 - 1 + \cos 2x}{x^2 - x^2 \cos 2x}
\end{aligned}$$

Från standardutvecklingar vet vi att

$$\cos x = 1 - \frac{x^2}{2!} + \frac{x^4}{4!} - \frac{x^6}{6!} + \dots + O(x^{2n+2}) \Rightarrow \cos(2x) = 1 - \frac{2x^2}{2!} + \frac{2x^4}{4!} - \dots$$

Använd denna utveckling till ordning 4 i täljaren och ordning 2 i nämnaren!

$$\begin{aligned}
&\lim_{x \rightarrow 0} \left(\frac{1}{\sin^2 x} - \frac{1}{x^2} \right) = \lim_{x \rightarrow 0} \frac{2x^2 - 1 + \cos 2x}{x^2 - x^2 \cos 2x} = \\
&= \lim_{x \rightarrow 0} \frac{2x^2 - 1 + (1 - \frac{2x^2}{2!} + \frac{2x^4}{4!}) + O(x^6)}{x^2 - x^2(1 - \frac{(2x)^2}{2!} + O(x^4))} = \\
&= \lim_{x \rightarrow 0} \frac{2x^2 - 1 + 1 - 2x^2 + \frac{2}{3}x^4 + O(x^6)}{x^2 - x^2 + 2x^4 + O(x^6)} = \\
&= \lim_{x \rightarrow 0} \frac{\frac{2}{3}x^4 + O(x^6)}{2x^4 + O(x^6)} = \lim_{x \rightarrow 0} \frac{x^4}{x^4} \cdot \frac{\frac{2}{3} + O(x^2)}{2 + O(x^2)} = \frac{\frac{2}{3}}{2} = \frac{1}{3}
\end{aligned}$$

□

Ex:

Använd Maclaurinutveckling för $\sin x$ för att beräkna Maclaurin-polynomet av ordningen 4 till funktionen $\arcsin(x)$.
 $(\sin x = x - \frac{x^3}{3!} + \frac{x^5}{5!} - \frac{x^7}{7!} + \dots + O(x^{2n+1}))$

Lösning:

Eftersom \arcsin är invers funktion till \sin (på intervallet $-\frac{\pi}{2} \leq x \leq \frac{\pi}{2}$) så gäller per definition att $\arcsin(\sin x) = \sin(\arcsin x) = x$ och $\arcsin(-\sin x) = \arcsin(\sin(-x)) = -x = \{\arcsin(\sin x) = x\} = -\arcsin(\sin x)$ Så

$$\arcsin(\underbrace{-\sin x}_{=-z}) = -\arcsin(\underbrace{\sin x}_{=z})$$

dvs. $\arcsin(-z) = -\arcsin(z)$. Detta betyder att \arcsin är en udda funktion och utvecklingen vi söker måste därför vara på formen $a_1 \cdot x + a_3 \cdot x^3 + O(x^5)$ för några tal a_1 och a_3 .

Vi vet att $\sin(\arcsin x) = x$ eftersom (åter igen) \arcsin är invers till \sin , och vi vet att $\sin x = -\frac{x^3}{3!} + O(x^5)$ vilket leder till att

$$\begin{aligned} x = \sin(\arcsin x) &= (a_1 x + a_3 x^3 + O(x^5)) - \frac{(a_1 x + a_3 x^3 + O(x^5))^3}{6} + O((a_1 x + a_3 x^3 + O(x^5))^5) = \\ &= (a_1 x + a_3 x^3 + O(x^5)) - \left(\frac{a_1^3}{6} x^3 + O(x^5)\right) + O(x^5) = a_1 \cdot x + \left(a_3 - \frac{a_1^3}{6}\right) \cdot x^3 + O(x^5) \end{aligned}$$

Vilket bara kan vara sant om $a_1 = 1$ och $a_3 - \frac{a_1^3}{6} = 0$ och vi får att

$$\arcsin x = x + \frac{x^3}{6} + O(x^5)$$

□

Integraler

15.1 Summationsnotation

En summa av tal $a_1 + a_2 + \dots + a_n$ skrivs smidigare med summationsnotation:

$$a_1 + a_2 + \dots + a_n = \sum_{i=1}^n a_i$$

Indexet i kallas för summationsindex och existerar bara i själva summationen (kan jämföras med iteratorn i en for-loop). Summering är en linjär operation, dvs. superpositionsprincipen gäller:

$$\sum_{i=1}^n (\alpha \cdot a_i + \beta \cdot b_i) = \alpha \sum_{i=1}^n a_i + \beta \sum_{i=1}^n b_i$$

15.1.1 Viktiga standardsummor

Några viktiga standardsummor är:

- $\sum_{i=1}^n 1 = 1 + 1 + \dots + 1 = n$
- $\sum_{i=1}^n i = 1 + 2 + 3 + \dots + n = \frac{n \cdot (n+1)}{2}$
- $\sum_{i=1}^n i^2 = 1^2 + 2^2 + 3^2 + \dots + n^2 = \frac{n(n+1)(2n+1)}{6}$
- $\sum_{i=1}^n r^{i-1} = 1 + r + r^2 + \dots + r^{n-1} = \frac{r^n - 1}{r - 1}, r \neq 1$

15.2 Approximera area

Vi vill kunna beräkna arean under funktionsgräfer. Strategin är att dela upp ytan i mindre bitar för vilka arean är lätt att beräkna och sedan summera alla bidrag.

Dela upp intervallet $[a, b]$ i mindre delintervall med ändpunkter i $a = x_0 < x_1 < x_2 < \dots < x_n = b$. Varje delintervall är av bredden $\Delta x_1 = x_1 - x_0, \Delta x_2 = x_2 - x_1, \dots$. Beräkna till exempel areorna av alla rektanglar med bredd Δx_i och höjd $\frac{f(x_i) + f(x_{i+1})}{2}$. Då borde

$$A \approx \sum_{i=0}^{n-1} \frac{f(x_i) + f(x_{i+1})}{2} \cdot \Delta x_i = \sum_{i=0}^{n-1} A_i$$

Approximationen borde bli bättre och bättre i takt med att delintervallen blir kortare och kortare och det borde gälla att:

$$A = \lim_{\Delta x_i \rightarrow 0} \sum_{i=0}^{n-1} A_i$$

Detta måste dock preciseras för att bli matematiskt relevant.

Ex: (5.2.5)

Beräkna arean under grafen till $y = x^2$ mellan $x = 1$ och $x = 3$

Lösning:

Dela upp intervallet $[1, 3]$ i n st lika stora delar. Delintervallens bredd blir då $\Delta x = \frac{3-1}{n} = \frac{2}{n}$. Med ändpunkter i $1, 1 + \frac{2}{n}, 1 + 2\frac{2}{n}, \dots, 1 + (n-1)\frac{2}{n}, 3$. Om vi använder funktionens medelvärde varje delintervall som höjd för approximerande rektanglar får vi att

$$\begin{aligned} A &= \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^n \frac{f(x_i) + f(x_{i-1})}{2} \cdot \Delta x = \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^n \frac{(1 + i \cdot \frac{2}{n})^2 + (1 + (i-1) \cdot \frac{2}{n})^2}{2} \cdot \frac{2}{n} = \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^n \frac{1 + \frac{4i}{n} + \frac{4i^2}{n^2} + 1 + \frac{4i}{n} - \frac{4}{n} + \frac{4i^2}{n^2} - \frac{8i}{n^2} + \frac{4}{n^2}}{2} \cdot \frac{2}{n} = \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{i=1}^n \frac{2}{n} + \frac{8i}{n^2} + \frac{8i^2}{n^3} - \frac{4}{n^2} - \frac{8i}{n^3} + \frac{4}{n^3} = \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{2}{n} \cdot n + \frac{8}{n^2} \cdot \frac{n(n+1)}{2} + \frac{8}{n^3} \cdot \frac{n(n+1)(2n+1)}{6} - \frac{4}{n^2} \cdot n - \frac{8}{n^3} \cdot \frac{n(n+1)}{2} + \frac{4}{n^3} \cdot n = \\ &= 2 + 4 + \frac{16}{6} = 6 + \frac{8}{3} = \frac{26}{3} \text{ a.e.} \end{aligned}$$

□

15.3 Definitiv integraler

För att areaberäkning genom approximation ska vara ”vettig” måste det gälla att resultatet är oberoende av:

- (i) Hur x -axeln styckas upp.
- (ii) Vilken stapelhöjd som väljs i varje delintervall.
(Oberoende av $f(s)$ där $s \in [x_i, x_{i+1}]$)

En uppdelning av ett interval $[a, b]$ i disjunkta delintervall $[x_0, x_1], [x_1, x_2], \dots, [x_{n-1}, x_n]$ kallas för en partition av $[a, b]$ och kan refereras till som mängden av ändpunkter:

$$P = \{x_0, x_1, x_2, \dots, x_n\}$$

Varje delintervall i P har en längd $\Delta x_i = x_{i+1} - x_i$ och man definierar normen av P som längden av det längsta delintervallat:

$$\|P\| := \max_{1 \leq i \leq n} \Delta x_i$$

Enligt 9.4 gäller:

Om f är en kontinuerlig funktion så antas både ett maximalt och ett minimalt värde någonstans i varje delintervall, säg i $x = u_i$ och $x = l_i$ för delintervallat $[x_i, x_{i+1}]$

dvs. om $x \in [x_i, x_{i+1}]$ så gäller att $f(l_i) \leq f(x) \leq f(u_i)$. Det betyder att en godtycklig stapel över intervallet $[x_i, x_{i+1}]$ alltid kommer att ha en area A_i sådan att

$$f(l_i) \Delta x_i \leq A_i \leq f(u_i) \Delta x_i$$

Givet en partition P kan vi definiera den nedåt begränsande Riemann-summan $L(f, P)$ och den övre begränsande $U(f, P)$ som:

$$L(f, P) := \sum_{i=1}^n f(l_i) \cdot \Delta x_i \quad U(f, P) := \sum_{i=1}^n f(u_i) \Delta x_i$$

Om f beter sig ”vettigt” och P blir en finare och finare partition av $[a, b]$ där $\|P\| \rightarrow_{n \rightarrow \infty} 0$ så borde

$$\lim_{n \rightarrow \infty} L(f, P) = \lim_{n \rightarrow \infty} U(f, P)$$

Oavsett val av partition P . I såfall är det ett rimligt mått av arean under funktionsgrafen. Detta definierar den definita integralen av f mellan a och b .

15.3.1 Definition definit integral

(tenta)

Antag att det finns precis ett enda tal I sådant att det för varje partition P av intervallet $[a, b]$ gäller att:

$$L(f, P) \leq I \leq U(f, P)$$

I så fall säger man att f är integrerbar över $[a, b]$ och vi kallar talet I för den definita integralen av f över $[a, b]$. Detta skrivs symboliskt som:

$$I = \int_a^b f(x)dx$$

Notera att $\int_a^b f(x)dx$ är ett tal och inte en funktion. ”Variabeln” x existerar bara inuti integralen och kallas för integrationsvariabel. Talen a och b kallas nedre- och övre integrationsgräns. Funktionens f kallas för integrand och dx för differentialen.

Integraler definierade utifrån Riemannsummor är en en hörnsten inom matematisk analys tillsammans med definitionen av derivata(10) och definitionen av gränsvärde(8.1). Räcker gott och väl för praktiska tillämpningar men ej för vidare teoretiskt arbete (då används den så kallade **Lebesgueintegralen**)

15.4 Egenskaper för definita integraler

Den definita integralen $\int_a^b f(x)dx$ av en funktion f över ett intervall $[a, b]$ definieras som det unika tal I som alltid ligger mellan godtycklig nedåt begränsade och övre begränsade Riemann-summor (om det finns):

$$L(f, P) \leq I \leq U(f, P)$$

för alla tänkbara partitioner P av $[a, b]$. Geometriskt tolkas $\int_a^b f(x)dx$ som ”arean under grafen till f med tecken”. Har här förutsatt att $a < b$, men är naturligt att utvidga konceptet med definit integral genom följande definitioner:

- $a = b \Rightarrow \int_a^a f(x)dx = 0$
- $a > b \Rightarrow \int_a^b f(x)dx = - \int_b^a f(x)dx$

Integrering är en linjär operation, dvs. superpositionsprincipen (se 15.1) gäller. Rent geometriskt gäller också följande:

$$\begin{aligned} &\Rightarrow \int_a^c f(x)dx = \int_a^b f(x)dx + \int_b^c f(x)dx \\ &\Rightarrow \int_a^b f(x)dx \leq \int_a^b g(x)dx \\ &|\int_a^b f(x)dx| \leq \int_a^b |f(x)|dx \\ &\Rightarrow \int_{a-b}^{a+b} f(x)dx = z \cdot \int_{a-b}^a f(x)dx = z \cdot \int_a^{a+b} f(x)dx \\ &\Rightarrow \int_{a-b}^{a+b} f(x)dx = 0 \end{aligned}$$

Satser:

För kontinuerliga funktioner och för derivator gäller ”medelvärdessatser”

- f kontinuerlig på $[a, b]$
 \Rightarrow det finns en punkt $c \in [a, b]$ där f antar värdet $\frac{f(a)+f(b)}{2}$
- f deriverbar på (a, b)
 \Rightarrow Det finns en punkt $c \in (a, b)$ där derivatan av f motsvarar snittslutningen på intervallet, dvs $f'(c) = \frac{f(b)-f(a)}{b-a}$

Analog medelvärdessats finns också för definita integraler!

Sats: (medelvärdessats för definita integraler)

Om f är kontinuerlig på $[a, b]$ så finns en punkt $c \in [a, b]$ sådan att

$$\int_a^b f(x)dx = (b-a) \prod f(c)$$

Medelvärdessatsen för integraler säger att det finns en rektangel med bred $(b-a)$ och höjd $f(c)$ för något c mellan a och b vars area är precis $\int_a^b f(x)dx$

Ur detta resultat definieras medelvärdet av en funktion f (integrerbar) på ett interval $[a, b]$ som:

$$\bar{f} = \frac{1}{b-a} \cdot \int_a^b f(x)dx$$

(rimligare än t.ex. att sätta medelvärdet \bar{f} som $\frac{f(a)+f(b)}{2}$ eftersom integralen tar hänsyn till f över hela intervallet $[a, b]$ och inte bara ändpunktarna).

15.5 Analysens huvudsats

Att definera integraler genom Riemann-summor är bra på många sätt, inte minst för att det är intuitivt men måste ha ett smidigare sätt att beräkna $\int_a^b f(x)dx$ (håller ej att behöva beräkna gränsvärdet av $L(f, P)$ och $U(f, P)$). Detta löser delvis analysens huvudsats.

Sats: (analysens huvudsats)(tenta)

Antag att funktionen f är kontinuerlig på ett interval I som innehåller punkten a .

(i) Låt F vara en funktion på I definierad som

$$F(x) = \int_a^x f(t)dt$$

Då är F deriverbar på I och $F'(x) = f(x)$, dvs. $\frac{d}{dx} \int_a^x f(t)dt = f(x)$
(så derivering är ”antioperationen” till integrering)

(ii) Om $G(x)$ är en primitiv funktion till $f(x)$ på I , dvs. $G'(x) = f(x)$ så gäller för varje $b \in I$ att

$$\int_a^b f(x)dx = G(b) - G(a)$$

(dvs. en beräkningsfunktion för integraler)

Bevis (i):

Med definitionen av F enligt satsen gäller att:

$$F'(x) = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{F(x+h) - F(x)}{h} = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{1}{h} \left(\int_a^{x+h} f(t) dt - \int_a^x f(t) dt \right) = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{1}{h} \int_a^{x+h} f(t) dt =$$

$$\lim_{h \rightarrow 0} \frac{1}{h} (x+h-x) \cdot f(c) = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{1}{h} h \cdot f(c) = \lim_{h \rightarrow 0} f(c) = f(c) \text{ för något tal } c \in [x, x+h]$$

Men vi vet att f är kontinuerlig på intervallet I och därmed att

$$\lim_{h \rightarrow 0} f(c) = f(x)$$

och alltså är $F'(x) = f(x)$, dvs. att $\frac{d}{dx} \int_a^x f(t) dt = f(x)$. Detta bevisar (i)!

Bevis (ii):

För (ii), om $G'(x) = f(x)$ så är $F(x) = G(x) + C$ på intervallet I för något tal $C \in \mathbb{R}$ (eftersom två olika primitiva funktioner till f endast kan skilja på konstant). Alltså gäller att $\int_a^x f(t) dt = G(x) + C$ och om $x = a \Rightarrow 0 = G(a) + C$ så $C = -G(a)$ om vi nu sätter $x = b$ får vi att

$$\int_a^b f(x) dx = G(b) - G(a) \text{ vilket bevisar (ii)}$$

□

Ex: (5.5.15)

Beräkna $\int_0^e a^x dx$ ($a > 0$)

Lösning:

För att lösa problemet vill vi hitta en primitiv funktion till a^x , dvs. $\int a^x dx$. Det gäller att $a^x = e^{\ln(a^x)} = e^{x \ln(a)}$. Men $\frac{d}{dx}(e^{x \ln(a)}) = \ln(a) \cdot e^{x \ln(a)}$ så $\int e^{x \ln(a)} dx = \frac{1}{\ln(a)} \cdot e^{x \ln(a)} = \frac{a^x}{\ln(a)}$ så enligt analysens huvudsats gäller:

$$\int_0^e a^x dx = \left[\frac{a^x}{\ln(a)} \right]_0^e = \frac{a^e}{\ln(a)} - \frac{a^0}{\ln(a)} = \frac{1}{\ln(a)} \cdot (a^e - 1)$$

Variabelsubstitution och Partiell integration

Analysens huvudsats (se 15.5) gör det möjligt att beräkna integraler på ett vettigt sätt (utan att konkret jobba med Riemann-summor). Kan dock vara mycket svårt ändå! För att lösa olika typer av integrationsproblem behövs:

- 1 Erfarenhet och mycket träning!
- 2 En samling metoder och tricks.

16.1 Variabelsubstitution

En grundläggande och viktig metod för att beräkna vissa typer av integraler. Utgå från kedjeregeln, fast ”baklänges”:

$$\begin{aligned}\frac{d}{dx}(f(g(x))) &= f'(g(x)) \cdot g'(x) \Rightarrow \int f'(g(x)) \cdot \underbrace{g'(x) dx}_{du} = \\ &= \left\{ \begin{array}{l} u=g(x) \\ du=g'(x)dx \end{array} \right\} = \int f'(u) du = f(u) + C = \{u=g(x)\} = f(g(x)) + C \text{ för } C \in \mathbb{R}\end{aligned}$$

Om man vill lösa en integral där integranden är på formen $f'(g(x)) \cdot g'(x)$ för några funktioner $f(x)$ och $g(x)$ (Kan vara svåra att integrera!), prova att byta variabel från x till $u = g(x)$. Funkar även för definita integraler:

$$\int_a^b f'(g(x)) \cdot g'(x) dx = \left\{ \begin{array}{l} u=g(x) \\ du=g'(x)dx \end{array} \right| \begin{array}{l} x=a \Rightarrow u=g(a) \\ x=b \Rightarrow u=g(b) \end{array} \} = \int_{g(a)}^{g(b)} f'(u) du$$

Ex: (5.6.4)

Lös integralen

$$\int e^{2x} \cdot \sin(e^{2x}) dx$$

Lösning:

Observera att $\frac{d}{dx}(e^{2x}) = 2 \cdot e^{2x}$ så vi kan skriva

$$\int e^{2x} \cdot \sin(e^{2x}) dx = \frac{1}{2} \int 2e^{2x} \sin(e^{2x}) dx$$

Använd variabelsubstitution med $f(x) = \sin x$ och $g(x) = e^{2x}$.

$$\begin{aligned}\frac{1}{2} \int \sin(e^{2x}) \cdot 2e^{2x} dx &= \left\{ \begin{array}{l} u=e^{2x} \\ du=2e^{2x}dx \end{array} \right\} = \frac{1}{2} \int \sin(u) du = \\ &= \frac{1}{2} - \cos(u) + C = C - \frac{1}{2} \cos(e^{2x}), C \in \mathbb{R}\end{aligned}$$

Ex: (5.6.41)

Beräkna integralen $\int_0^{\frac{\pi}{2}} \sin^4 x dx$.

Lösning:

Inte uppenbart på förhand. Krävs erfarenhet och trigonometri.

$$\begin{aligned}
 \int_0^{\frac{\pi}{2}} \sin^4 x dx &= \int_0^{\frac{\pi}{2}} (\sin^2 x)^2 dx = \{\cos 2x = 1 - 2\sin^2 x \Leftrightarrow \sin^2 x = \frac{1 - \cos 2x}{2}\} = \\
 &= \int_0^{\frac{\pi}{2}} \left(\frac{1 - \cos 2x}{2}\right)^2 dx = \frac{1}{4} \int_0^{\frac{\pi}{2}} 1 - 2\cos 2x + \cos^2 2x dx = \\
 &= \frac{1}{4} \int_0^{\frac{\pi}{2}} dx - \frac{2}{4} \int_0^{\frac{\pi}{2}} \cos 2x dx + \frac{1}{4} \int_0^{\frac{\pi}{2}} \cos^2 2x dx = \\
 &= \{\cos 4x = 2\cos^2 2x - 1 \Leftrightarrow \cos^2 2x = \frac{\cos 4x + 1}{2}\} = \frac{1}{4} [x]_0^{\frac{\pi}{2}} - \frac{1}{2} \left[\frac{1}{2} \sin 2x\right]_0^{\frac{\pi}{2}} + \frac{1}{8} \int_0^{\frac{\pi}{2}} \cos 4x + 1 dx = \\
 &= \frac{1}{4} \cdot \frac{\pi}{2} - \frac{1}{4} \underbrace{\left(\sin\left(2 \cdot \frac{\pi}{2}\right) - \sin(0)\right)}_{=0} + \frac{1}{8} \left[\frac{1}{4} \sin 4x + x\right]_0^{\frac{\pi}{2}} = \\
 &= \frac{\pi}{8} + \frac{1}{8} \left(\frac{1}{4} \sin(2\pi) + \frac{\pi}{2} - \frac{1}{4} \sin(0) - 0\right) = \frac{\pi}{8} + \frac{\pi}{16} = \frac{2\pi}{16} + \frac{\pi}{16} = \frac{3\pi}{16}
 \end{aligned}$$

Formlerna för ”dubbla vinkeln” är väldigt ofta användbara om integranden involverar jämna potenser av $\sin x$ och $\cos x$!

□

16.2 Partiell integration

En mycket användbar metod för att lösa integraler som fås ur produktregeln (se 10.2) för derivator:

$$\frac{d}{dx}(f(x) \cdot g(x)) = f'(x) \cdot g(x) + f(x)g'(x)$$

Om $F(x)$ är en primitiv funktion till $f(x)$ så kan vi istället skriva

$$\begin{aligned}
 \frac{d}{dx}(F(x) \cdot g(x)) &= F'(x) \cdot g(x) + F(x)g'(x) = \{F'(x) = f(x)\} = \\
 &= f(x) \cdot g(x) + F(x) \cdot g'(x)
 \end{aligned}$$

Omskrivet får vi att

$$f(x) \cdot g(x) = \frac{d}{dx}(F(x) \cdot g(x)) - F(x) \cdot g'(x)$$

Och om vi integrerar båda sidor och använder analysens huvudsats finner man att:

$$\begin{aligned}
 \int f(x) \cdot g(x) dx &= \int \frac{d}{dx}(F(x)g(x)) dx - \int F(x) \cdot g'(x) dx = \\
 &= F(x) \cdot g(x) - \int F(x) \cdot g'(x) dx
 \end{aligned}$$

DVS. $\int f(x) \cdot g(x) dx = F(x) \cdot g(x) - \int F(x) \cdot g'(x) dx$

Detta samband kallas för partiell integration. Använtbart när integralen $\int F(x) \cdot g'(x) dx$ är lättare än $\int f(x) \cdot g(x) dx$.

Ex: (6.1.6)

Lös integralen $\int x(\ln x)^3 dx$.

Lösning:

Använd partiell integration med $f(x) = x$ och $g(x) = (\ln x)^3$.

$$\begin{aligned}
 & \Rightarrow \int x(\ln x)^3 dx = \frac{x^2}{2} \cdot (\ln x)^3 - \int \frac{x^2}{2} \cdot 3(\ln x)^2 \cdot \frac{1}{x} dx = \\
 &= \frac{x^2}{2}(\ln x)^3 - \frac{3}{2} \int x(\ln x)^2 dx = \{\text{partiell integration}\} = \\
 &= \frac{x^2}{2}(\ln x)^3 - \frac{3}{2} \int \frac{x^2}{2}(\ln x)^2 - \int \frac{x^2}{2} \cdot 2(\ln x) \cdot \frac{1}{x} dx = \\
 &= \frac{x^2}{2}(\ln x)^3 - \frac{3}{4}x^2(\ln x)^2 + \frac{3}{2} \int x \ln x dx = \{\text{partiell integration}\} = \\
 &= \frac{x^2}{2}(\ln x)^3 - \frac{3}{4}x^2(\ln x)^2 + \frac{3}{2} \left(\frac{x^2}{2} \ln x - \int \frac{x^2}{2} \cdot \frac{1}{x} dx \right) = \\
 &= \frac{x^2}{2}(\ln x)^3 - \frac{3}{4}x^2(\ln x)^2 + \frac{3}{4}x^2 \ln x - \frac{3}{4} \int x dx = \\
 &= \frac{x^2}{2}(\ln x)^3 - \frac{3}{4}x^2(\ln x)^2 + \frac{3}{4}x^2 \ln x - \frac{3}{4} \cdot \frac{x^2}{2} + C, \quad C \in \mathbb{R}
 \end{aligned}$$

Så

$$\int x(\ln x)^3 dx = \frac{x^2}{2}(\ln x)^3 - \frac{3}{4}x^2(\ln x)^2 + \frac{3}{4}x^2 \ln x - \frac{3}{8}x^2 + C, \quad C \in \mathbb{R}$$

□

Kontrollera att det stämmer!

Ex: (6.1.23)

Lös integralen $\int \arccos x dx$

Lösning:

Använd partiell integration och ett klassiskt trix!

$$\begin{aligned}
 \int \arccos x dx &\stackrel{\text{trix!}}{=} \int 1 \cdot \arccos x dx = \{f(x) = 1, g(x) = \arccos x\} = \\
 &= x \cdot \arccos x - \int x \cdot \left(-\frac{1}{\sqrt{1-x^2}}\right) dx = x \cdot \arccos x + \int \frac{1}{\sqrt{1-x^2}} x dx = \\
 &= \left\{ \begin{array}{l} u=x^2 \\ du=2x dx \Leftrightarrow \frac{1}{2} du = x dx \end{array} \right\} = x \cdot \arccos x + \int \frac{1}{\sqrt{1-u}} \cdot \frac{1}{2} du = \\
 &= \left\{ \begin{array}{l} \frac{d}{du} \sqrt{1-u} = -\frac{1}{2} \frac{1}{\sqrt{1-u}} \\ du=2x dx \end{array} \right\} = x \cdot \arccos x - \sqrt{1-u} + C = \{i = x^2\} = \\
 &= x \cdot \arccos x - \sqrt{1-x^2} + C, \quad C \in \mathbb{R}
 \end{aligned}$$

Så

$$\int \arccos x dx = x \cdot \arccos x - \sqrt{1-x^2} + C \text{ för } C \in \mathbb{R}$$

Kontroll:

$$\begin{aligned}
 \frac{d}{dx} [x \cdot \arccos x - \sqrt{1-x^2} + X] &= 1 \cdot \arccos x + x \cdot \left(-\frac{1}{\sqrt{1-x^2}}\right) - \frac{1}{2} \cdot \frac{1}{\sqrt{1-x^2}} \cdot (-2x) + 0 = \\
 &= \arccos x - \frac{x}{\sqrt{1-x^2}} + \frac{x}{\sqrt{1-x^2}} = \arccos x
 \end{aligned}$$

□